

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 36 ■ март, 2018. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА БРОЈА: ЧАЈЕТИНСКИ ШАМПИОНИ ЗНАЊА

Стране 6 до 11

Бојан Савић:

**Има нечег посебног
у златиборском ваздуху**

**Интересовање
и уважавање
у Москви
за Златибор**

Стране 2 и 3

ПОЗНАТИ О ЗЛАТИБОРУ

**Побећи из Београда
на Златибор за
Недељка је празник**

Страна 22

www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

Стране 16 и 17

ПРЕДСТАВЉАМО ХОТЕЛЕ ЗЛАТИБОРА

**„Златибор Мона” обара рекорде
у броју гостију**

**Успех за
историју:
Кошаркаши се
пласирали
у Суперлигу**

Страна 32

Интересовање и уважавање у Москви за Златибор

Руководство општине Чајетина у радној посети Русији на састанцима и током представљања на московском сајму туризма договарало свестрану сарадњу

Делегација општине Чајетина, на челу са председником општине Миланом Стаматовићем боравила је средином марта у радној посети Руској Федерацији. Руководство општине Чајетина се у резиденцији области Калуга у Москви 12. марта састало са губернатором Калуге Анатолијем Алтамоновом, замеником губернатора Владимиром Потемкином, директором аеродрома у Калуги Салватом Кутусевом, министром културе и туризма у овој области Павелом Сусловом.

Теме састанка односиле су се на развијање узајамне сарадње у области туризма, потенцијални долазак деце из Калуге на спортске кампове током лета, затим размену студената, а било је речи и о могућностима братимљења општине Чајетина са неким градом у Калушкој области.

У наставку боравка делегације чајетинске општине у престоници Руске Федерације представљена је туристичка понуда Златибора на 25. Московском „МИТТ“ сајму. Представници Туристичке организације Златибор, заједно са представницима општине Чајетина и ЈП „Голд гондола

Златибор“, наступили су овде у оквиру штанда Туристичке организације Србије.

Посетиоци, бројни пословни партнери и представници медија Русије имали су прилику да се упознају са богатством и разноврсношћу туристичке понуде Златибора. Велики број Руса посетио је штанд Туристичке организације Златибор, а у обиласку нашег штанда био је и амбасадор Србије у Русији

не само у Москви, већ у целој Русији, где за то постоји интересовање.

На овој смотри актуелних домета у светском туризму велико интересовање изазвала је златиборска гондола. Посетиоци су имали прилику да се на тренутак нађу на Златибору и да прођу виртуелну туру трасом будуће гондоле, током које су могли да виде како ће изгледати реална и комплетна вожња од центра Златибора до врха Торника. Многи су били одушевљени овом туром и пејзажима најпосећеније српске планине.

Организована студијска посета руских медија Златибору, договорена на прошлогодишњем московском сајму туризма, реализована је прошле године када су представници ТВ кућа и туроператори из Русије уживали у посети Златибору, а репортаже и емисије о најпосећенијој српској планини нашле се на најгледанијим телевизијама Русије.

Студијска посета планира се и ове године. Промоција Златибора на руском тржишту резултирала је повећањем броја руских туриста, током протекле године неколико већих организованих група из ове евроазијске земље боравило је на „златној планини“.

М. Ј.

Славенко Терзић. Разговарало се о могућностима развоја сарадње у области туризма, али и инвестиција, привреде и пољопривреде. Током наредних месеци биће покренуте конкретне активности у циљу значајније промоције и представљања потенцијала Златибора

Стаматовић: Отворићемо представништво у Москви

Сумирајући резултате радне посете Русији, Милан Стаматовић за „Златиборске вести“ каже да се договарало о успостављању сарадње, како туристичке тако и економске. – Калушка област је веома занимљива и због тога што имају неколико авио компанија које су заинтересоване за летове у Србију, пре свега за аеродром Ниш. Предочили смо им да у непосредној близини Златибора постоји аеродром Поникве, који са малим улагањима може да се стави у функцију. Дobili смо обећање да ће ускоро доћи у посету Златибору да се упознају са нашим потенцијалима и могућностима.

Аеродром Поникве би свакако био додатна шанса, јер би се тако туристима из Русије скратило путовање до Србије, а потенцијално продужио боравак. Надамо се најбољем из ове сарадње, не само за Златиборски округ и општину Чајетина, већ и за Србију.

Председник општине оцењује да су тржиште Руске Федерације, као и тржишта бивших совјетских република најбоља шанса за наш развој: – У циљу успостављања контаката ради пробоја на ово тржиште планиран је скорији одлазак у Минск. После разговора са њиховим представницима и туроператорима уло-

жићемо труда да се ови контакти учврсте и да се сарадња подигне на један значајнији ниво.

Стаматовић је на основу виђеног закључио да смо, ипак, недовољно присутни у Русији.

– Колико год ми уздизали блискост и братство између српског и руског народа, очекивали да нас помогну и заштите у битним ситуацијама, морамо бити свесни да обичан свет у Русији мало зна о Србији. А то је због тога што се Србија не нуди, не представља, не наступа маркетиншки агресивно и наметљиво са јединственом понудом на сајмовима у Русији. То се

до сада све сводило на индивидуалне и појединачне контакте. Ни представници у нашој амбасади и представништвима нису у довољној мери подржани ни подстакнути од стране државе, колико је то случај у неким другим земљама. А Русија је огроман потенцијал који се не може занемаривати. Тако да морамо више бити присутни у тој земљи, па у том смислу ми планирамо ускоро отварање представништва у Москви, како бисмо могли Русији нудити садржај и понуду Србије. То је у будућем периоду наш интерес и приоритет – истиче председник.

М. Ј.

Ђурић: Најава долазака руских туриста на Златибор

О туристичком наступу Златибора на сајму у Москви заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић каже да је био врло запажен. Штанд ТО Златибор посетили су представници многобројних агенција и организација који послују у Русији, а желе да сарађују са представницима туристичке привреде нашег краја.

– Неопходно је интензивирати сарадњу управо са Русијом, јер је њен потенцијал огroman, а Србија посебан партнер као православна и пријатељска земља. Поред руских агенција, за сарадњу с нама заинтересованост исказују и Белоруси,

Грци и Бугари, са којима су вођени конкретни преговори о будућој сарадњи и организацији путовања на Златибор – рекао нам је Ђурић.

По његовим речима, посетиоци штанда Златибора на московском сајму углавном су показали интересовање за понуду здравственог и верског туризма, док је виртуелна тура трасом гондоле привукла нарочиту пажњу Руса. Већина је била одушевљена гондолом, капиталним пројектом општине Чајетина. За Златибор су заинтересованост исказали и руски медији, међу којима “Спутњик”, руска телевизија и други.

– Значајан број агенција интегрисао се за могућност сарадње и организованих долазака руских туриста у Србију, пре свега на Златибор. Фокус је био на понудама из области здравственог, верског и спортског туризма. Остварени су добри контакти и очекује се да резултати успостављања сарадње са московског сајма буду видљиви већ у овој години. А један од конкретних резултата је тај што смо током посете Москви уговорили одржавање Конгреса фармацеута Русије код нас у фебруару следеће године, са око 350 учесника – каже заменик председника општине Чајетина. **М. Ј.**

Арсен Ђурић у Москви

Предузетништво Златибора у туризму пример за регион

Општина Чајетина учествовала је на Регионалној конференцији о предузетништву у туризму која се одржавала од 21. до 23. марта у Петровцу у Црној Гори. Поред представника из Србије, заступљени су били и представници туристичке привреде Црне Горе и БиХ. Првог дана конференције разговарало се о актуелном стању и перспективама туризма у региону, као и о могућностима регионалне сарадње и развоја производа. Говорило се и о инструментима финансијске подршке за туристичку привреду.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић учествовао је као уводничар другог дана конференције на панелу “Изазови и перспективе у предузетништву у туризму на локалном нивоу”. Стаматовић је говорио о Златибору, док је директор Туристичке организације Будва Младен Франковић на поменутој тему представио примере из своје општине.

Председник општине Чајетина изложио је широк спектар професионалних оријентација које се на Златибору могу развијати, како у туризму, тако и у виду производње домаћих брендова, покретања сеоских газдинстава, пољопривреде, коришћења обновљивих извора енергије. Истакао је и да је циљ ове локалне самоуправе да Златибор достигне милион туриста и 10 милиона ноћења у наредних пет година. Од изузетног значаја Стаматовић сматра и сарадњу са људима од искуства у туризму, претежно из иностранства, али је од великог значаја и регионално повезивање са туристичким посленицима.

„Радимо на томе да одржавамо постојећи

Обраћање Милана Стаматовића на конференцији у Петровцу у Црној Гори

садржај, проширујемо га и надограђујемо. Позитиван пословни амбијент који се ослања на искуство у туризму, а не на политику, сигуран је кључ успеха. Од великог су значаја улагања у садржаје који привлаче пажњу гостију. На Златибору градимо гондолу, панорамску жичару за превоз путника од центра Златибора до врха Ски центра “Торник”, што је повећало интересовање инвеститора за улагања код нас. Инвеститори се интересују и за изградњу нових забавних и тематских паркова, а општина Чајетина добре идеје увек подржава. Дајемо подршку и инвеститорима који улажу у изградњу хотелских капацитета, општина умањује износ доприноса за уређивање грађевинског земљишта у зависности од категорије хотела, као и од броја лица која ће се у њему запослити. Савремени туризам доживљава важне промене које се манифестују у расту туристичког промета, па тако Златибор има константан пораст броја туриста”, навео је Стаматовић.

Представници златиборских хотела “Идила”, “Ирис” и коначишта “Сунце” такође су учествовали у раду конференције. У свом обраћању у оквиру панела “Креирање повољног пословног амбијента – подстицаји за развој туристичке привреде” позитивна искуства изнео је Никола Кнежевић млади власник хотела „Ирис“. Кнежевић је истакао да има добру сарадњу са локалном самоуправом, што сматра важним чиниоцем развоја туризма, као и да су процедуре у вези са урбанизмом поједностављене. Он поседовање хотела на Златибору сматра веома позитивним пословним потезом. **М. Ј.**

Почела изградња почетне станице „Голд гондоле“

Бојана Божанић очекује да се испоштује планирана динамика радова на почетној станици у центру Златибора, али и настави са радовима на подизању стубова целом трасом гондоле с обзиром, како каже, да су имовински односи решени и да неће бити препрека да се тај циљ оствари

Након прошлогодњих послова на последњој станици код врха Торника, направљен је још један важан искорак у градњи златиборске гондоле, и то у туристичком средишту планине. Конзорцијум извођача радова, на челу са компанијом „Јединство“, започео је 26. марта припремне радове на изградњи почетне станице „Голд гондоле“ у центру Златибора.

Ови послови укључују уређење терена, ограђивање локације те постављање контејнера за канцеларијски и магацински простор. Први бетонски радови овде су планирани за половину априла. Тада ће се обележити и званичан почетак градње почетне станице, чија је вредност нешто више од 28 милиона динара.

Динамика радова по плану

– Упоредо са почетком радова на изградњи почетне станице гондоле, за коју је грађевинска дозвола добијена 27. фебруара, у складишту у Бранешком Пољу биће урађено и издвајање опреме за ову фазу градње – каже Бојана Божанић,

Бојана Божанић

нић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“, која очекује да се испоштује планирана динамика радова на почетној станици гондоле, али и настави са радовима на подизању стубова целом трасом гондоле, с обзиром да су имовински односи решени и да неће бити препрека да се тај циљ оствари.

– Дуго смо чекали да крену радови од почетка, како и приличи једном овако великом пројекту, извођачи су спремни и само зимски услови на

терену спречавају да се крене пуном паром – истиче Бојана Божанић и појашњава да је почетна станица конструкцијски веома слична завршној станици која је лоцирана на врху Торника, као и да ће приступни путеви и близина складишта допринети томе да радови буду завршени у најкраћем року.

Подсећамо да је при добијању грађевинске дозволе за почетну станицу гондоле Божанићева изјавила да је та дозвола доказ о решеним

имовинско-правним односима, добијена после вишемесечног натезања са жалбама које су упућивали држаоци на том земљишту.

– Упоредо с радовима на почетној станици наставиће се током пролећа и радови на полагању електроенергетског кабла за гондолу од центра Златибора до међустанице код Рибничког језера, где ће се налазити главна погонска станица за струју. Остало је и нешто ситнијих послова на последњој станици, које прошле године нисмо стигли да урадимо због снега, што ће сада такође бити обављено. Извођачи су потпуно спремни да крену у све те активности, свима нам је жеља да што пре завршимо – каже директорка ЈП „Голд гондола Златибор“.

Затворена финансијска конструкција

Бојана подсећа да је општина Чајетина потпуно затворила финансијску конструкцију за овај капитални пројекат.

– Платили смо и опрему која је стигла у Бранешко Поље, затворили финансијску конструкцију везану и за извођење радова. Очекујем да у ближем наредном периоду добијемо и грађевинске дозволе за преостале три фазе. Уколико све буде како треба, намера нам је да до краја ове године завршимо гондолу и да се возимо њоме од центра Златибора до врха Торника. Тада ће, надамо се, виртуелна тура „Голд гондоле“ коју смо промовисали на сајмовима у Београду и Москви постати права, реална вожња, јединствена атракција у Србији и туристички понос Златибора – истиче саговорница „Златиборских вести“.

М. Ј.

МОСКВА

БЕРЛИН

СОФИЈА

Успешно представљање Туристичке организације Златибор на сајмовима у Москви, Берлину, Софији...

Зимска сезоне је завршена. Туристички центар Златибора и околна места већ су од 8. марта били осунчани и погодни за шетњу, само је краткотрајни снег средином месеца подсетио на зиму на измаку. Уз каћуне који су окитили ливаде лагано се ушло у пролеће, што је знак да се већ могу сумирати резултати зимске туристичке сезоне којом, како кажу надлежни из Туристичке организације Златибор, могу да буду више него задовољни.

„Посебно нас радује чињеница да смо у месецу јануару забележили повећање броја страних туриста за око 10 одсто у односу на 2017. годину, а и то да је у овој години било доста кинеских туриста. Махом су овде боравили индивидуалци који су смештај тражили преко агенција или букинга, али имамо назнаке да се интересовање кинеских туриста за Златибор повећава и сходно томе ми смо у принципу и одрадили већ неку промоцију“, каже за „Златиборске вести“ Владимир Живановић, директор ТО Златибор. „Гостили смо и представнике националне кинеске телевизије који су овде снимили краћу репортжу, а имамо најаву да ће и у летњој сезони доћи поново на Златибор и тада забележити нешто више“.

Колико ће ова зимска сезона

Зимска сезона с највећом посетом страних гостију Златибору

„Посебно нас радује чињеница да смо у месецу јануару забележили повећање броја страних туриста за око 10 одсто у односу на 2017. годину, а и то да је у овој години било доста кинеских туриста“, напомиње Владимир Живановић

бити успешна било је с почетка године неизвесно због недостатка снега, али се за други део школског распуста Златибор забелео и био оно што јесте, прави планински центар.

„Највеће интересовање било је за зимске спортове; пре свега Ски-центар „Торник“ је привлачио највећу пажњу, али је и дечје скијалиште Обудојевица у самом центру, ове године са

вештачким оснежавањем, било доста добро посећено током зиме. Имали смо срећу да прилично снега падне за Срећење. И Дино парк и Авантура парк су такође своје капацитете прилагодили зими и били врло лепо допуњени ски-школама које су овде радиле“, напомиње Живановић.

Од почетка године Туристичка организација Златибор имала је интензивне сајамске наступе у Чешкој, Немачкој, Холандији, Бугарској (где су у главном граду запажено наступили и већ се виде резултати са прошлогodiшње промоције).

Наступ у Берлину, једном од највећих сајмова Европе а и шире, био је плодноносан по договорима који су склопљени са туроператерима из различитих земаља међу којима је и Кина. Потврђено је и учешће ТО Златибор у Пекингу у оквиру заједничког пројекта националних туристичких организација Србије и Црне Горе. Иначе, посебно интересовање код берлинских туристичких радника, али и појединаца, изазвао је активан одмор као и ауто-камп на Златибору.

Такође је и велики сајам у Москви био веома успешан за ТО Златибор, а уследиле су и промоције по градовима Србије током којих су потенцијални гости златне планине упознати са туристичким садржајима, атракцијама, смештајним капацитетима и ценама за предстојећу летњу сезону. У оним местима где златиборски туристички посленици нису наступали прављене су друге врсте промоција, тако да је Златибор путем билборда, редовних информација и разних медија био свеприсутан на туристичком тржишту.

М. П. А.

Фото ТО Златибор

Бојан Савић: Има нечег посебног у златиборском ваздуху

Победник ТВ квиза „Слагалица” сматра да се знање на крају увек исплати и подсећа да је неколико људи са подручја Чајетине оставило јако добар утисак у квизовима, „доказавши да има нечег посебног у овом златиборском ваздуху и да се не дичимо узалуд својом памећу”

Чајетинац Бојан Савић је шампион овогодишњег телевизијског квиза „Слагалица”. Изузетним знањем и хитрим реакцијама, а одмерен, смирен и промишљен у свакој емисији освојио је, уз прво место у жестокој конкуренцији, и симпатије широког телевизијског аудиторијума. На понос своје породице, Чајетине и златиборског краја.

Пристао је Бојан да за „Златиборске вести” исприча понешто о себи, стицању великог знања, свом интересовању

”

Учење је, сматра Бојан Савић, неодвојиво од живота. Свакодневно стичемо нова знања, а само од нас зависи како ћемо их применити и искористити

за квиз такмичења, локалпатриотизму према Чајетини... Уз уверење, како каже, да се знање на крају увек исплати.

– Квизови су, буквално, моја дечја љубав. Имао сам осамдевет година, а „Квискотекa” се обавезно гледала код нас

у кући. У једном периоду док нам телевизор није радио прелазио сам код комшија да не бих пропустио неку емисију. Осећао сам одређену дозу страхопоштовања према људима који су, такмичећи се у „Квискотечи”, показивали за

мене тада огромно образовање. Већ у то време сам се трудио да активно учествујем у квизу, да дајем одговоре на питања или решавам асоцијације. Бар једном ми је успело да их решим пре такмичара. Из ове перспективе ми то не изгледа баш нормално – сећа се почетака победник 104. циклуса квиза „Слагалица”.

– Годинама касније, просто се погодило да сам у термину „Слагалице” време проводио поред телевизора и решавао задатке. Блиски људи око мене су почели да ме нагова-

рају да се пријавим, а нисам баш сигуран ко је на крају послао пријаву. У сваком случају, једног дана сам добио позив да дођем на снимање и тако је почела моја квиз каријера.

Увек наглашава да је из Чајетине

Бојан сматра да су квизови прилично леп хоби, понекад праћен вредним наградама и, пре свега, интересантним људима.

– Захваљујући њима стекао сам нека изузетно важна, искрена пријатељства широм Србије. Увек сам инсистирао на одређеној дози локалпатриотизма, једноставно сам осећао обавезу да нагласим да сам из Чајетине и да се трудим да је представим у добром светлу. Уосталом, овде сам стекао велики део знања потребног за квизове.

О свему добар играч у квизу треба понешто да зна, па и о ономе за шта нема посебног интересовања. Ту каткад помогну школска знања.

– Приличан сам музички антиталенат, а ето још увек се одлично сећам великог броја композитора и њихових дела, јер сам то научио у основној школи код наставнице Радмиле Ђенић, нажалост покојне. Историју ми је предавала Милијана Кораћ, која је можда одговорна што сам развио љубав према том предмету. Било је ту још сјајних наставника, а почасно место свакако припада учитељици Вишњи Марјановић, дивној жени код које сам учио прва четири разреда и која је била уз мене у јако тешким и тужним моментима – истиче Бојан.

Библиотека чаробно место

Он је, каже, уз оца и брата рано научио да чита.

– А чајетинска библиотека је за мене, као дечака, било чаробно место. Имао сам шест година када ме је брат одвео да се учланам и узмем прву књигу. Биле су то „Бајке у слици“. Могао сам сатима да проводим време у библиотеци и обилазим полице са књигама трагајући за оном која ће ме

одвести у неку нову авантуру. У књигама су се крили читави нови светови. Било је довољно отворити их и наћи се на палуби неког гусарског брода, чути рику афричких лавова или се смуцати прашњавим улицама неког забаченог града на Дивљем Западу.

– Та, рекао бих, опседнутост читањем, на које се надовезало образовање стечено током школовања, били су одлична основа за такмичење у квизовима. Уз неку надоградњу која се стекне уласком у друштво искусних квиз играча и обавезну „жличицу“ среће добија се права формула за успех.

У претходном периоду, под-

Учење је, сматра Бојан Савић, неодвојиво од живота.

– Свакодневно стичемо нова знања, а само од нас зависи како ћемо их применити и искористити. Шта год радили у животу, било да сте конобар, зидар, лекар, новинар или квиз играч увек је лепо и важно научити нешто ново. А свако знање ће, пре или касније, наћи свој начин да нас награди.

Квиз-мајстор врстан сатиричар

Хронолошки посматрано, Савић је учешћем у квизу „Слагалица“ 2006. године „пробио лед“ и од тада до да-

ну“ и многим другим. За победу у „Слагалици“ каже:

– Знао сам да сам фаворит за освајање. Тако се, на крају, и догодило. Не могу рећи да је било лако, не могу рећи да је било тешко. Ту су моменти који могу да одлуче превагу резултата на једну или другу страну. Успео сам да останем сконцентрисан у неким јако битним моментима и то је, на крају, пресудило.

О трети каже да она увек постоји, али да је то притисак уз који је научио да добро функционише. „Слагалица“ је један од оних квизова у којима је моменат довољан да се победи или изгуби, а пошто је поред знања и концентрације битна и срећа, најбољи начин је да остане смирен и сачека шта ће бити на крају. Како се спремао за такмичења?

– Има ту знања које је купљено током школовања, током разговора са људима... Квизови су толико комплексни да може да дође питање из било чега! Мој савет је: читајте, слушајте људе са којима разговарате, увек можете да чујете нешто занимљиво и корисно.

Поред изузетног искуства, лепог дружења и, наравно, добродошних награда квизови су добар хоби, каже овај Чајетинац, који се истакао и као врстан сатиричар у свом новинарском раду за „Њуз нет“. За крај разговора нам рече да ће се од квизова мало одморити, до неког новог изазова.

**З. В.
М. Р. А.**

сећа наш саговорник, неколико људи са подручја општине Чајетина учествовало је у квизовима и сви су оставили јако добар утисак: – То могу објективно да оценим као неко ко има толико квизова иза себе. Мирослав Јевремовић, Иван Јанковић, Јанко Радишић, мој комшија Драган Спасенић који је био фантастичан, доказали су да има нечег посебног у овом златиборском ваздуху и да се не дичимо узалуд својом памећу.

нас имао доста наступа у различитим квизовима од којих је многе завршавао врло добрим пласманом. Из 104. циклуса „Слагалице“ недавно је изашао као победник, а оно што је одушевило његове навијаче на друштвеним мрежама јесте то што је учинио да све изгледа лако, самоуверено и смирено, што пред камерама обично није случај. До сада је учествовао у „Великом изазову“, „Питању за шампиона“, „Супер генију“ и „Високом напо-

Драган без треме и у финалу квиза

Финалиста 96. циклуса „Слагалице” Драган Спасенић као најбитније предуслове за успешно надметање у квизу, уз знање, истиче изостанак треме и присуство концентрације

Веома запажен резултат у ТВ квизу „Слагалица” остварио је још један Чајетинац, Драган Спасенић. Медицински техничар из ужичке Хитне помоћи заузео је 2016. године друго место у 96. циклусу овог квиза. Пријавио се на наговор супруге, а мада му је то било прво и за сада једино учешће у квизу, истиче да са тремом није имао проблема.

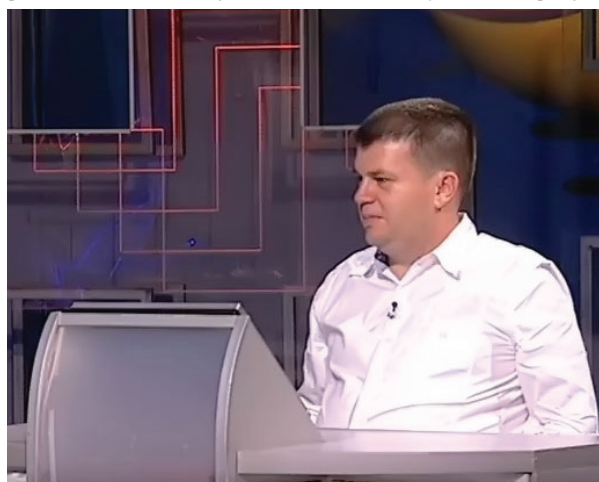
- У студију је свакако другачије него када гледате из фотеље. Уколико нисте јавна личност, тешко је навићи се на камере и читаво то окружење. Међутим, трему у правом смислу речи нисам имао, јер сам друштвено активна особа, остварујем контакт с људима... Уопште, једно веома позитивно искуство, завидан ниво организације.

Преко 100 поена по партији

У квалификационим емисијама Спасенић је освајао преко 100 поена по партији. Истиче да наредне две рунде нису биле много захтевније, али да је зато финале прича за себе:

-У првој емисији финала сам кикнуо на бројевима, то ми је био једини пут да сам

погрешно у тој игри. То ме је пореметило, мада не желим да умањим квалитет противника. У тим фазама треба можда мало више концентрације него у прелиминарној рунди, мала је пауза између снимања емисија. Такође, морам истаћи и да ми се учешће

”

Слагалица ме привлачи јер се у њој такмиче обични људи. На пример, у „Потери” се такмичите против људи који су знањем несумњиво изнад вас

у елиминационим борбама погодило у периоду када сам припремао свадбу, тако да сам био заокупљен неким другим стварима.

Драган каже да су му нај-

више поена доносила питања из области спорта и географије. Од игара издваја „Слагалицу” и „Асоцијације”. Као најбитније предуслове за надметање, уз знање, истиче две ствари: изостанак треме и присуство концентрације.

-Веома је битно кренути

ти, као мене у финалу. Знање је релативно... Нико не долази да се такмичи без неког предзнања. Моје знање није мало, али није ни претерано обимно. Мало ми је помогла и моја струка, а и неке друге области којима се бавим у животној. Ретки су људи попут Бојана Савића са неким екстремним нивоом знања.

Припрема за квиз преко друштвених мрежа

Према сопственом припремању, за квиз се највише припремао преко друштвених мрежа, а осим тога користи слободно време за читање опште литературе. Не искључује могућност поновног учешћа у некој од телевизијских провера знања.

- Слагалица ме привлачи јер се у њој такмиче обични људи. На пример, у „Потери” се такмичите против људи који су знањем несумњиво изнад вас. Пријавио сам се и за тај квиз, али ме нису контактирали. За то свакако треба мало екстремније знање. Постоји могућност поновног пријављивања у „Слагалицу”, али тек за неколико година – каже за „Златиборске вести” Драган Спасенић.

И. Јанковић

Мирослав се у „Слагалици” искупио за „Потеру”

„Човек треба да је упућен у широк спектар области. Веома је битно читати, проверавати своје знање на разне начине, гледати квизове или се такмичити на друштвеним мрежама”, објашњава Мирослав Јевремовић

За мање од пола године 28-годишњи дипломирани новинар Мирослав Јевремовић, сарадник „Златиборских вести”, остварио је учешће на три врло гледана телевизијска квиза. Први наступ био му је у „Потери”, на коју се, према сопственим речима, одлучио како би у јакој конкуренцији опробао знање.

– Пријавио сам се из чистога изазова, пошто ми се чинило да се могу показати у овом телевизијском формату. Елиминисала ме је Милица Јокановић у другој рунди. Искрено, мислим да се нисам претерано истакао и тим својим наступом нисам био задовољан.

Треће место у 103. циклусу „Слагалице”

Како каже, из жеље за искуљењем пријавио се за „Слагалицу”, где је остварио много запаженији резултат. Серијом победа оставио је одличан утисак пред најширим ТВ аудиторijумом, освојио треће место у 103. циклусу. Стигао је до саме завршнице овог популарног квиза, па у полуфиналу поражен после велике борбе и додатне игре „Слагалице”, јер су и он и његов ривал након три емисије имали по 250 поена.

– Испочетка нисам имао велика очекивања, на половини прве епизоде осетио сам задовољство чињеницом да немам негативних поена – сећа се

Мирослав. – Међутим, имао сам среће да бележим добре резултате. Осећај приликом такмичења је нешто заиста посебно, због жара борбе, провере знања и чињенице да се учествује у тако праћеном квизу какав је „Слагалица”. Поменуто полуфинале је било посебна ситуација, тако нешто заиста треба доживети. Мислим да свакако нисам

наступом у све популарнијем кратком квизашком формату „Столице” са Срђаном Динчићем на телевизији „02”.

Позитивне реакције на моја учешћа у квизовима

– Задовољан сам и тим наступом, одговорио сам на питања из оних области које су ми познате. Надам се да су

и високошколско знање му је, уз добру општу информисаност, помогло у остваривању резултата у квизовима.

– Човек треба да је упућен у широк спектар области. Веома је битно читати, мада ја више гледам телевизију и користим интернет. А и посао којим се бавим, па и писање за „Златиборске вести”, обухвата разне области и ту се свашта чује и

”

Осећај приликом такмичења је нешто заиста посебно, због жара борбе, провере знања и чињенице да се учествује у тако праћеном квизу

заслужио пласман у финале, али ово ће ми бити мотив да свој квизашки квалитет поправам за евентуално будуће учешће у квизовима.

Успешних неколико месеци заокружио је недавним

гледаоци били задовољни, а то је свакако најбитније.

Овај 28-годишњак из златиборског насеља Зова је после завршене Ужичке гимназије дипломирао на Факултету политичких наука у Београду

запамти. Доста пратим спорт, а може се много научити и о историји, географији, језицима... Треба проверавати своје знање на разне начине, гледати квизове или се такмичити на друштвеним мрежама. Изненађен сам колико људи из ових крајева прати квизове и углавном су њихове реакције на моја учешћа биле позитивне – рекао нам је Михаило Јевремовић, један од наших шампиона знања.

И. Јанковић

Нађа и Теодора знају рецепт за све петице

Две одличне ученице ОШ „Димитрије Туцовић” кажу да је за успех важно да се пази на часу и код куће учи после школе, те да је све лакше кад се време добро распореди

Осмацима је остало још око два месеца до краја школске године и уласка у једно важно раздобље живота када ће одлучивати о будућим занимањима. Неки од њих су одавно одлучили шта ће уписати, а међу таквима се налазе и они који ће своје жеље моћи лакше да остваре због резултата које су постигли кроз целокупно школовање.

Рецепт за такав успех, како кажу Нађа Радибратовић и Теодора Жунић, одличне ученице ОШ „Димитрије Туцовић” из Чајетине, гласи: умети распоредити време за сва интересовања.

Добре оцене и резултати на такмичењима

Бити одличан ученик и при том редовно учествовати у школским и ваншколским активностима, а проналазити и време за дружење, није лако ни старијима. За то је потребна разложност, дисциплина и велика мотивација. А шта може да буде мотивација и како се до одличних резултата долази? На то питање одговориле су нам ове одликашице из ОШ „Димитрије Туцовић”.

„Мој циљ је тренутно да будем са свим петицама, вуковац, тако да морам да учим да бих то остварила. Кад сам већ до сада била са свим петицама, штета је да све то пропадне, да само одједном одустанем од свега”, каже са осмехом Нађа Радибратовић.

Теодора Жунић се надовезује: „Највише волим предмете везане за математику,

Нађа Радибратовић

физику и можда хемију. То ми је, некако, отпочетка добро ишло и једноствено сам заволела те предмете.”

Ове осмакиње су, поред одличних оцена, показале и изузетно добре резултате на разним такмичењима. Од секција, Нађа је у школској драмској секцији као и у Драмском студију „Бистричак”, а активно се бави одбојком од четвртог разреда. Теодора је чланица ликовне секције и похађа додатну наставу из разних предмета.

„Морамо своје време да поделимо тако да имамо времена и за учење и за одмор

Теодора Жунић

јер константно учење није, пре свега, добро за нас. Ако имамо добар распоред, онда ћемо имати времена све да стигнемо.”

„Треба мање времена кад се пази на часу, а код куће учи после школе и на крају се одмара. Није баш толико лако, али је лакше када се организујемо добро”, поручују својим вршњацима као и млађим другарима Нађа и Теодора.

Подршка родитеља и умеће наставника

Поред подршке родитеља, за добре резултате у школи битно је и умеће наставника да заинтересују децу за наставне предмете, као и то да умеју да препознају нечији рад и труд. О томе Радибратовићева каже:

„Увек су ту да нам објасне, да остану седми и осми час и покажу нам за контролни. Никада нису незаинтересовани у смислу: „шта ме брига, учите сами”.

Осмаци се самостално, или уз помоћ предметних наставника, већ увелико припремају за завршни испит. Углавном су се определили шта желе даље да упишу. Наше саговорнице су се одлучиле за гимназију. Њима и свим њиховим другарима желимо да остваре своје циљеве.

Мирјана

Ранковић Луковић

Драгана Станић

Лепосава Јанковић

Марија Јевремовић

Одликаши из наше средње школе

„У овој школи се захтева труд, рад и заинтересованост”, каже Драгана Станић из Шљивице која ређа петице на смеру туристички техничар

Угоститељско-туристичка школа из Чајетине је мала, али захваљујући висококвалитетним предавачима и пракси у најелитнијим туристичким објектима врло је атрактивна за упис средњошколаца. Може се похвалити успесима својих ученика који првенствено представљају себе, али и образовну установу у којој стичу драгоцену знање.

Одлуку о упису у Угоститељско-туристичку школу у Чајетини Лепосава Јанковић са Златибора донела је првенствено због интересовања за смер финансијски администратор, али и због близине школе. Испоставило се да је одлука била на месту, јер се сада може похвалити одличним успехом, којим у основној школи није била претерано задовољна.

Добра организација времена и обавеза

„Овде се више ради, замљивије је. Има доста практичне наставе и то је оно што ми лежи. Мислим да је

кључ успеха добра организација времена и обавеза. Пресуђујући фактор је константан рад са професорима и њихов добар однос према настави и ученицима. Излазе нам у сусрет у сваком моменту. То је оно што ми доста помаже”, каже ова ученица која има у плану да након завршене средње школе упише Економски или Правни факултет.

Слична интересовања има и Марија Јевремовић из Чајетине, која похађа трећу годину смера финансијски администратор. Упис на жељени факултет за ову ученицу неће

представљати никакав проблем, бар што се тиче досадашњег успеха.

„Ову школу сам случајно уписала, али сам презадовољна и успехом и професорима који су максимално укључени у наш рад и много нам помажу. Увек су ту за нас. Школа има различитих ваннаставних активности, али ја сам се концентрисала искључиво на учење. Веома је важно да се градиво не пропушта”, додаје Марија, саветујући своје вршњаке да то примене.

Драгана Станић из Шљивице одлучила се за смер ту-

ристички техничар, где је акценат стављен на изучавање страних језика за које је посебно заинтересована и који јој „леже”, што потврђују одличне оцене. Али петице ређа и из других предмета.

Неопходни труд, рад и заинтересованост

„У овој школи се захтева труд, рад и заинтересованост. Сви који се потруде могу бити одлични ђаци. Што се тиче наставка школовања имам у плану да упишем Филолошки факултет или студије географије”, каже ова наша саговорница која у слободно време пише текстове за школски часопис „Корак”. Дуги низ година у континуитету из ове школе излазе млади људи обучени да квалитетно раде неке од најпопуларнијих занимања данас. Многи ученици опредељују се за даље школовање, а списак факултета и виших школа на које могу да се упишу је дугачак. Што се тиче успеха, за ове ученице он је загарантован!

Драгана Росић

У прошлој години Удружење пензионера општине Чајетина испунило је све планиране активности

На море и у бање преко удружења пензионера

„Код нас је сада могуће током целе године набавити огрев, мед, пакете сувомеснате робе, свеже месо и то све платити на више месечних рата преко пензионерског чека”, каже председник Удружења пензионера општине Чајетина Славко Пантовић

Удружење пензионера општине Чајетина једно је од најстаријих код нас, али и једно од најорганизованијих. Броји око 1.000 чланова, којима је разним активностима и услугама олакшан свакодневни живот.

Интересовање за чланство је велико, каже председник Удружења пензионера општине Чајетина Славко Пантовић и додаје да се многи након пензионисања прикључују овој организацији. А она улаже максималне напоре да се употпуни културни и друштвени живот пензионера, организовањем бројних активности, дружења и излета.

Добра сарадња са ПИО Фондом

У прошлој години Удружење пензионера општине Чајетина испунило је све планиране активности, напомиње Пантовић који се нада да би 2018. година могла бити још успешнија, јер су и ове године из општинског буџета за потребе најстаријих издвојена значајна новчана средства. То удружењу даје могућност да реализује многобројне планове, са акцентом на пружање помоћи пензионерима са најнижим примањима, у виду поделе пакета прехранбених производа и средстава за хигијену.

„Ми у удружењу ништа више не радимо сезонски. Код нас је

сада могуће током целе године набавити огрев, мед, пакете сувомеснате робе, свеже месо и то све платити на више месечних рата преко пензионерског чека. Наша сарадња са ПИО Фондом је изузетно добра. Мислим да ће се та сарадња и даље наставити у обостраном интересу”, истиче Пантовић.

Чланови чајетинског удружења редовно учествују на генерацијским дружењима која се организују на нивоу целе Србије. Сарађују са преко 30 пензионерских организација у Србији, али се тај број из године у годину повећава. Сви се радују дружењу са њима. То и не треба да чуди, јер су на дружењима веома рас-

положени и добро припремљени. За то је заслужна фолклорна секција која окупља преко 30 чланова, они се сваке среде окупљају на пробама и вредно раде на свом усавршавању.

Прослава 8. марта уз вечеру, музику и плес

Удружење је и ове године организовало прославу поводом 8. марта, Дана жена. У пријатном амбијенту ресторана „Рујно” на Златибору окупило се око 140 пензионера, од којих су већина биле даме. Уз вечеру, музику и плес чајетинске пензионерке су са својим кавалерима провеле још једно лепо вече.

Удружење пензионера општи-

не Чајетина члановима пружа много тога: од снабдевања огревом уз плаћање на рате, преко набавке прехранбених производа, па све до разних здравствених услуга, као што су бесплатни прегледи вида, мерење шећера у крви и притиска, који се повремено организују у просторијама удружења. Пензионерима је пружена могућност да уз коришћење ваучера за одмор, које издаје Министарство туризма, по повољним условима отпутују у Врњачку Бању и Атомску бању Горња Трепча. Они које више привлачи море моћи ће и ове године да летују у Ђеновићима на црногорском приморју.

Д. Росић

Електронски рецепт помаже хроничним болесницима

По своју редовну терапију хронични болесници више не морају сваког месеца код изабраног лекара. Од децембра прошле године, када је почела примена електронског рецепта, довољно је да пацијент само први пут добије папирни рецепт, а након тога лекове може преузети у апотеци само уз здравствену књижицу.

Електронски рецепти штеде време и лекарима и пацијентима. Каква је процедура објашњава директорка Дома здравља Чајетина докторка Мирјана Ђуровић:

„Електронска форма рецепта, која се односи само на хроничну терапију, замишљена је тако да та терапија може да се пише у периоду од два месеца до шест месеци. Када дођете код изабраног лекара добијете рецепте у папирној форми, преписане лекове тог дана подигнете у апотеци. Сваки наредни месец лекове подижете само са здравственом књижицом у некој од апотека које раде са елек-

Докторка Мирјана Ђуровић

Електронски рецепти штеде време и лекарима и пацијентима

тронским рецептима. То нису само државне, већ и неке приватне апотеке“, каже др Ђуровић

и напомиње да је веома важно да пацијенти по следећу дозу терапије у апотеку дођу на време,

приближно датуму када су то учинили у претходном месецу:

„Идеално би било три дана пре или после тог датума када су последњи пут подигли терапију у апотеци. Није неопходно да се закажује преглед код лекара и долази да се пишу нови. За онолико месеци за колико је написано иде се само у том термину у апотеку. Зашто у том термину? Зато што мимо тога рецепт пропада. Знам да су људи презапослени и може да се деси да забораве. Саветујем им да то упишу у своје здравствене књижице како би им било лакше да своје рецепте подигну на време, да не би долазили у ситуацију да поново пролазе поступак преписивања терапије“.

У случају да се пацијенту погорша стање може се јавити лекару ради корекције терапије. То значи да увођење електронског рецепта не ограничава пацијенте да у међувремену оду код свог изабраног лекара на преглед, било због истих или других здравствених проблема.

Д. Росић

Златибор прија особама алергичним на полен

Агенција за заштиту животне средине у сарадњи са општином Чајетина представила је 14. марта у СБ „Чигота“ податке о мерењу количине полена на Златибору. Закључак је да Златибор има погодне услове и да одговара алергичним особама, нарочито оним којима је проблем амброзија.

На Златибору је у претходних пет година вршено мерење концентрације полена од 24 алергене биљне врсте (леска, чампрес, топола, врба, бреза, платан, храст, дуд, трава, јова, брест, јавор, јасен, граб, орах, бор, киселица...), које се деле на полене дрвећа, полене трава и полене корова. У 2017. години су вршена мерења од 3. априла до 6. новембра и резултати говоре да су на Златибору изузетно повољни услови за боравак људи који су алергични, нарочито на амброзију која је највећи произвођач полена.

„Мониторинг показује да у току једне године има по 7.000 поленових зрна амброзије конкретно у Београду, а у том истом периоду Златибор има око 200 – 300 поленових зрна. Јасно је да је Златибор изузетно повољан због специфичне микроклиме која влада. Ја стално помињем ове ваше росне кише које оперу ваздух од свих загађења, па и од полена“, каже Мирјана Митровић Јосиповић из Агенције за заштиту животне средине. На сајту те агенције могу се свакодневно проверити прикупљени подаци из 25 градова у Србији. Уносе се и у регистар Европске организације за аеробиологију

и користе да би особе код којих су откривене алергије могле да планирају своје активности.

Овом приликом речено је да алергије представљају хемијску реакцију организма на алерген, а то може бити и полен иако је природна

Мирјана Митровић Јосиповић

супстанца. Државна агенција у склопу својих активности упозорава угрожене људе на концентрацију полена, препоручује благовремено уништавање штетних биљака, а питање полена уврштено је и у Закон о квалитету ваздуха.

М. Јевремовић

Учесници су од предавача добили низ корисних и практичних савета

Прочуо се Златибор и по манифестацијама

У Србији се годишње одржи између 3.000 и 4.000 манифестација, речено на 11. Сусретима организатора манифестација одржаним на Златибору

Првог мартовског викенда у Студентском одмаришту „Ратко Митровић“ на Златибору одржани су 11. Сусрети организатора манифестација. Догађај је организовало удружење „Туризам и манифестације Србије“, у сарадњи са Високом туристичком школом из Београда и Туристичком организацијом Златибор.

Под слоганом „Креирајмо будућност манифестација у Србији заједно“, на овом стручном скупу окупили су се организатори манифестација, туристички посленици, представници Владе Србије и АП Војводине задужени за туризам и други. Учесници су од предавача добили низ корисних и практичних савета везаних за организацију манифестација.

– Главне теме везане су за маркетинг и прибављање финансијских средстава за организаторе. Врло често се осврћемо и на програм, дајемо савете организаторима како да га побољшају и привуку што већи број посетилаца. Овде обрађујемо и организацију децих манифестација, којих има пуно, а не даје им се довољна пажња – истиче Милан-

ка Цветковић, председник Удружења „Туризам и манифестације Србије“. Напомиње да је у завршној фази израда Правилника о класификацији и категоризацији манифестација, којих се у Србији годишње одржи између три и четири хиљаде. У име Министарства туризма обратила се Славица Ђурђевић, истакавши да се држава труди да као туристичка

Марија Јеремић

земља постанемо препознатљиви у региону, Европи и у свету.

Добродошлицу присутнима у име општине Чајетина пожелела је помоћник председника Марија Јеремић. У свом обраћању истакла је да се Златибор последњих година прочуо по многим манифестацијама које организује.

– Неке су ослоњене на традицију и привредна достигнућа,

попут „Пршутјаде“ у Мачкату и „Ракијаде“ у Шљивовици, друге су део наше прошлости као што су Сабор трубача западне Србије, Вашар старих заната у Сирогојну и смотра народног певања „Без извора нема воде“ у Рожанству. Нарочито су посећене оне савремене, попут „Златиборског културног лета“ препуног разноврсних програма, концерата

Миланка Цветковић

и познатих извођача, као и рок фестивал „Хилз ап“. Наша позорница на отвореном, популарни Краљев трг, увек је у таквим приликама крцат посетиоцима, као и ливаде Тић Поља где се неки програми одржавају. С тим што ово нису само дешавања у туристичком центру. Од посебног значаја је наша мисија у оживљавању златиборских села, у којима

такође организујемо поједине добро посећене манифестације – рекла је Марија Јеремић.

Отварање скупа својим наступом употпунили су чланови певачке групе из Ивањице и млади фрулаш Огњен Брковић из Шљивовице.

На завршном делу овогodiшњих Сусрета организатора манифестација, на основу броја гласова са анкетних листића које су попунили и предали сви присутни учесници, Миланка Цветковић је прогласила најбоље у манифестационом туризму. Награда „Туристичка слагалица 2017.“ додељена је у следећим категоријама: за најуспешнију традиционалну манифестацију у 2017.“Дани банице“ Бела Паланка, за најуспешнију нову ма-

Славица Ђурђевић

нифестацију у 2017. „Тандербал“ фестивал на Тиси Бечеј, за заслужног појединца у области манифестационог туризма Љиљана Тодоровић ТО Оплепац Топола, за најуспешнију локалну самоуправу градска општина Младеновац, за најбољи промо-филм о манифестацији на 10. Сусретима „Дечји ђурђевдански карневал“ Крагујевац. **Драгана Росић**

Здравље и безбедност деце у вртићима најважнији

У хотелу „Палисад“ на Златибору одржан је почетком марта други Конгрес стручних радника предшколских установа Србије под називом „Предшколско васпитање и образовање – ка квалитетној пракси“. Организатори су Савез удружења васпитача Србије, Савез удружења медицинских сестара предшколских установа Србије и Удружење стручних сарадника и сарадника предшколских установа Србије, под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја.

Потребе породица расту, а капацитети предшколских установа се недовољно проширују, што је један од проблема са којим се васпитачи и други запослени у дечјим установама суочавају. Циљ је да се све релевантне установе, институције и појединци у локалној заједници удружено боре за креирање бољих услова за развој деце у сваком смислу.

Ширењем мреже предшколских установа постигла би се, пре свега, заштита и остваривање права све деце на боравак у вртићима у оптималним условима, било да је реч о градској или сеоској средини. Улога запослених у овим установама, истиче Слободанка Радосављевић, председница Савеза удружења васпи-

Слободанка Радосављевић

тача Србије, јесте да децу пре свега васпитавају припремајући их за животне ситуације како би се лакше сналазила у животу.

„И стратегија државе Србије и светске стратегије иду ка повећаном обухвату деце“, каже Јадранка Спасић председница Савеза удружења медицинских сестара предшколских установа Србије. „Многа деца, која су до сада била невидљива а која имају неке потешкоће здравствене, образовне, сада се налазе у групи вршњака, с правом на боравак у јаслама и вртићу. Али њима треба додатна здравствена, образовна или социјална подршка. Имамо децу која су оболела од дијабета тип 1, која су на инсулину. Замислите једно дете које у току године буде 5.000 пута убодено у своје пр-

стиће или тело! Том детету збиља треба подршка, а то не може да ради васпитач или сестра у групи, то мора да се на другачији начин реши. Дете не сме бити изложено погледима остале деце; мора да се заштити лично право детета и право на приватност“, сматра Јадранка Спасић.

А како доћи до ове свеобухватне подршке када предшколске установе немају своју аутономију и сопствена финансијска средства да би могле адекватно и на време реагују за свако дете појединачно? Јадранка Спасић се нада да ће се до почетка следеће школске године наћи могућности да сва деца у предшколској установи буду безбедна, јер су здравље и безбедност деце на првом месту.

М. Р. А.

Тематска недеља „У част мајци“ у Кривој Реци

Међународни Дан жена 8. март многобројним садржајима обележен је у свим школама на подручју општине Чајетина. У ОШ „Миливоје Боровић“ Мачкат, издвојеном одељењу Крива Река активности везане за празник спроводиле су се у оквиру тематске недеље „У част мајци“. Сви наставни садржаји прилагођени су тематици. Поред читања прича, рецитовања најлепших стихова и певања песама у част мајци, у знаку 8. марта били су и садржаји математичких задатака.

„Деца су врло радо учествовала у усвајању знања на један нови и занимљивији начин. Ипак, највеће одушевење код њих изазвале су креативне радионице. Вешти дечји прстићи лако и спретно припремали су поклоне за своје маме и баке. Старе новине, кутије, крпице и перлице добиле су свој нови облик и намену. И овога пута деца су доказала да „дечја машта смишља свашта“. Настале су предивне слике које ће красити зидове драгих мајки и бака, али и прелеп накит који ће све оне којима је намењен са поносом понети“, каже наставница Марија Спасенић, додајући да су у поменутиим активностима подједнако уживала деца и запослени.

Д. Р.

Осмомартовска приредба у „Зрачку“

Поводом обележавања Међународног дана жена, корисници Дневног боровка за децу са посебним потребама „Зрачка“ у Чајетини, и ове године припремили су програм за многобројне госте, првенствено даме због којих је овај догађај организован. Припреме за осмомартовску приредбу трајале су неколико дана. Корисници „Зрачка“, уз помоћ неговатељица, најпре су израдили поклон честитке намењене њима посебно драгим женским особама, а затим и веома садржајан програм сачињен од рецитација, скичева и кореографија.

„Као и сваке године организована је осмомар-

товска приредба у Дневном боровку 'Зрачка', посећена свим бакама, мајкама и женама које су допринеле што бољем раду боровка. Припреме су трајале прилично дуго. На кулинарским ра-

дионицама корисници су припремили послужење за све госте који су присуствовали нашој свечаности. Током ликовне радионице направљене су честитке које су подељене свим дамама гошћама на приредби“, каже Јелена Тодоровић, координаторка „Зрачка“. Она се захвалила ученицима ОШ „Димитрије Туцовић“ и наставници српског језика Јагоди Јеремић на несебичној подршци у организацији програма, који је на присутне оставио изузетан утисак. За крај дружења уследила је песма за плес „Због једне дивне црне жене“, као и послужење које су корисници припремили са пуно љубави.

Д. Р.

Фото Слободан Јовичић

„Златибор Мона” обара рекорде у броју гостију

Томислав Момировић: „Просто је невероватно колико људи воле ову планину и колико јој се враћају. А једна од кључних ствари при одлуци да инвестирамо била је та да Златибор има стабилно руководство које има амбицију да од Златибора направи европско туристичко место”

Хотел „Златибор Мона” понос је туризма и угоститељства на Златибору. По квалитету своје понуде, садржајима, изузетној посећености током целе године у врху је туристичке делатности овог дела Србије.

Овај врхунски објекат ради дуже од једне деценије, увек успешно и уз сталне инвестиције у све бољи комфор. Породица Момировић, која предводи компанију „Мона” у чијем саставу је и хотел „Златибор Мона”, носи највеће заслуге за остварено.

О томе шта је овде урађено, уз какав пословни и туристички приступ, какви су планови у даљем осавремењавању пону-

де и другим темама разговарали смо за „Златиборске вести” са Томиславом Момировићем, генералним директором „Мона хотел менаџмент”.

Златибор најбоље место за инвестирање

– „Мона” је компанија која постоји 29 година. Током пословања учили смо пре 15 година да постоји простор на тржишту хотела високе понуде и одлучили да инвестирамо. Златибор се наметнуо као логичан избор, јер је био на средини токова људи и роба, тачно између Београда, Подгорице и Сарајева. Такође, имао је и стално локално руководство које нам је уливало по-

Томислав
Момировић

верење – подсећа на те почетке Момировић.

Уз милионске инвестиције створила је „Мона” на Златибору туристички објекат врхунског комфора. Шта значи Златибор за „Мону”, а шта овај хотел за златиборску туристичку понуду?

– Златибор је наша прва инвестиција у велики хотел и дефинитивно место које нас је афирмисало из угла хотелског бизниса. То је сигурно најбоље место и за инвестирање у хотелијерство, а наравно и за одморе, конференције и сличне догађаје. Златибор за мене није само место нашег посла, већ и место на које радо долазимо. И када бих

могао најрадије бих се преселио на Златибор – истиче саговорник „Златиборских вести”, па на питање по чему се „Мона” издваја у односу на друге хотеле и каква је њена мисија одговара:

– Сваки хотел има неку своју особеност, јер хотел је као друга кућа. Наравно, овде бих истакао и наш велнес, одличне ресторани и кухињу, организацију свих видова догађаја и конгреса и слично. Ипак мислим да је услуга и жеља да сваком госту учинимо боравак незаборавним оно по чему смо постали препознатљиви.

Најзахтевније је у сваком послу стићи на врх, а за хотеле достићи највиши ниво на најпо-

Фото Слободан Јовичић

Рецепција

сењенијој планини Србије. Како је „Златибор Мона“ то постигла?

– Хотелски бизнис захтева велике инвестиције и оне се отплаћују у дугом временском року, тако да је кључна ствар стабилност и предвидљивост у окружењу. Наравно, хотелска услуга високог нивоа захтева сталан рад на детаљима и стално унапређивање свих сегмената пословања, како ресторанског посла тако и продаје, домаћинства, вешераја, одржавања, ИТ службе и свега другог – сумира Момировић.

Обарамо рекорде по бравку гостију

Упитан о сарадњи компаније „Мона“ са општином Чајетина као локалном заједницом, те плановима за даља улагања он одговара: – Као што сам рекао, једна од кључних ствари при одлуци да инвестирамо била је та да Златибор има стабилно руководство које има амбицију да од Златибора направи европско туристичко место. Ви знате да ми

Велнес центар

Фото Слободан Јовичић

имамо и доста земље на Златибору и планирамо да у будућности правимо објекте високог нивоа услуге, али о том потом...

Томислав Момировић се осврнуо и на пословне резултате хотела „Златибор Мона“ последњих сезона.

– Ми већ неколико година имамо ситуацију да обарамо рекорде по питању боравка гостију. То је заиста феноменално! Просто је невероватно колико људи воле ову планину и колико јој се враћају. И ако се оствари пројекат ауто-пута Београд-Сарајево

преко Златибора, то ће повећати инвестиције у хотели и апартмане, и то значајно, и свима ће нам цене некретнина порасти по неколико пута – закључује генерални директор „Мона хотел менаџмент“.

Марија Јеремич

Историја хотела „Златибор Мона“ није дуга као код других водећих златиборских туристичких објеката („Палисада“, „Чиготе“), али је његов успон био брз и плодан. Године 2005. компанија „Мона“ купила је тадашње одмаралиште Робних кућа „Београд“ и почела интензивно да улаже у његову реконструкцију и модернизацију. Већ 2007. године завршено је комплетно реновирање и уприличено свечано отварање хотела са четири звездице: објекат је проширен, изграђен је конгресни центар капацитета 200 места, играоница за децу, пансионски ресторан „Вила“ и велнес центар са базеном, саунама, теретаном и просторијама за третмане лица и тела. Капацитет хотела тада је износио 90 комфорних соба и апартмана.

Наредних година кренуло је успешно пословање и одлично позиционирање на тржишту, па су стигле и многе награде: „Туристички цвет“ за најбољи хотел у Србији, „Најбоље хотелско домаћинство“ награда Привредне коморе Србије и часописа „Туристички свет“, „Најбољи хотелски менаџмент“ на Сајму туризма у Београду, „Туристичка призма“, „Најбољи хотел на

Историја хотела „Златибор Мона“ пуна улагања и награда

Фото Слободан Јовичић

Златибору“ и друге. Године 2011. оснива се предузеће „Мона хотел менаџмент“ на чије чело долази Томислав Момировић, који се за кратко време показао као лидер у послу, не само у оквиру успешног предузећа већ и у оквиру струке, залажући се за повољније услове привређивања ангажовањем у пословном удружењу „Хорес“.

Следе додатна улагања у хотел „Златибор Мона“, која омо-

гућује његова висока попуњеност. Смештај је проширен, нови конгресни центар „Коледо“ прима 500 особа, пуштена је у рад нова играоница, ресторан „Перун“ је обogaћен новом понудом. Приликом обележавања деценије пословања „Моне“ у хотелијерству, маја 2015. године, у овом златиборском хотелу свечано је отворен велнес центар „Инспиријум“ у који је уложено око 600.000 евра: проши-

рен је постојећи базен и изграђена два нова с топлем водом, направљене две нове сауне, парно купатило, модерне свлачионице... Том приликом речено је да је „Мона“ током десетогодишњег рада у хотелијерству укупно уложила око 19 милиона евра у куповину и модернизацију хотела „Златибор Мона“ и још три мања хотелска објекта: у Београду, на Јавору и у Будви.

Данас хотел „Златибор Мона“ гостима нуди 120 пространих соба и апартмана опремљених свим модерним садржајима. Ту су и ресторани са интернационалним јелима и традиционалним специјалитетима овог краја, „Лада бар“, играонице са аниматорима, велнес центар, конгресни центар, мноштво опција за разоноду, забаву и гастрономско уживање. За грејање објекта користи се и соларна енергија из сопствене производње путем соларних колектора. Овде истичу да негују дух локалне заједнице, те да су сви запослени и менаџмент хотела из локалних средина, а програмом стипендија школују ученике и студенте којима обезбеђују посао по завршетку школовања. М. Ј.

У Љубишу су директора задруге Кезу у звезде окивали

Вукојица Кезић, легендарни директор Земљорадничке задруге Љубиш, од пропале створио задругу без премца у некадашњој Југославији

Центар Љубиша

Разговор са Вукојицом Кезићем, познатом по надимку Кеза, почео сам подсетивши га да је Земљорадничка задруга Љубиш 1982. године, у време када јој није било премца у Југославији, продала 480 замрзивача, 562 фрижидера и машине за прање веша, 71 косачицу, 17 електричних музика, 142 моторне тестере и пет трактора.

- Стани, тачно је то, но да идемо од почетка.

Прихватам. Питам откуд да се у Пљевљима већ доказани привредник са 14 година радног стажа пресели у запит Златибора, у Љубиш који је седмдесетих година прошлог века био „Богу иза ногу“?

- Прочитао сам да се тражи директор Земљорадничке задруге Љубиш и конкуришем. Касније ми рекоше да сам изабран јер сам имао добре карактеристике, ваљда им се свидело што сам у Пљевљима спасио неколико ООУР ПТК Пљевља од пропасти. Где је проблем мене пошаљу, ја их извучем из проблема, па испочетка у другој ООУР. За Љубиш никад чуо нити сам знао где је то село, док нисам обавештен да сам изабран. И лета 1970. обрео се у Љубишу. Брзо увидим да нема ни задруге ни села. Све мртво, мене преварили говорећи да су позитивни. Задруга фиктивно „у плусу“, а радницима нема плате но

узму у задругу што им треба од намирница па се на крају године намирају колико им се још дугује. Од имовине 13 година стар „ФАП“ и путнички ауто. Продавнице у Гостиљу, Љубишу и Владајама, тамо се ништа није знало, нико не контролише рад, одмах затворим. И док сам уз помоћ пријатеља из Ужица и околне сређивао стање, оду Драган Вуксановић, тадашњи председник општине, и Милоје Кукањац, директор школе у Љубишу, у Пљевља Кеза. Кад се врате Милоје пред сељацима каже: „У звезде га окивају. Јесте да воли да попије, али кажу, за десетку ће да уради посао.“

И би како Пљевљаци рекоше. Прве две године директоровања добар део времена провео је Кеза по сувењима, убедио Ђока Пековића да пошаље ревизоре тадашње Службе друштвеног књиговодства који су нашли „све и свашта“.

- Зову из комитета, кажу: „Знаш директоре, требало је нас прво да питаш па да доводиш ревизију. Хоћеш да хапсе људе, па не би било управне зграде за друге без њих.“ Ја им одговорим да к’о што они нису направили зграду комитета тако ни ови моји нису направили зграду задруге. После кад год се запијем с друштвом ‘оће да ме избаце из партије. Учитељи најжешћи, сви су ти били партијци... Ма нисам ти ја волео ни састанчење по фирми. Тад смо били у саставу ПИК „Златибор“, Вељко Стаматовић из општине дошао за директора, а понаша се к’о да је још у политици. Држи по три састанка седмично. Кажем му: не могу ти ја више долазити, треба да нешто зарадим. После на једном политичком активу жалили се Николи Љубичићу,

Вукојица Кезић

”

У најбољим годинама задруга је имала око 500 запослених, а у 1982. продала 480 замрзивача, 562 фрижидера и машине за прање веша, 71 косачицу, пет трактора...

а он им рек’о да само Црногорац може тако да им контрира. Тада читав ПИК у губитку, само ООУР „Љубиш“ позитиван. Ми их држимо у животу.

„Горењу“ продавао лим из Пољске

Први ортаклук Кеза је направио са ужичком „Градином“. Опремиле и напуниле продавнице, оних 13 запослених колико је затекао у задругу почели да раде и примају плате. Други потез био је трговина на велико.

- После три године крене посао. Прошпартам и упознам Југославију, упозна Југославија Кезу. Обиђем банке и придобијем их. Одем код Савићевића у „Генекс“, тражим 100 тона калаја. Пита ме Дракулић, директор обојених метала у „Генексу“, како ћу да платим три милиона. Кажем му: зови Љубљанску банку. Они му кажу: „Нема Кеза своје паре, ми ћемо му дати.“ Назовем Пера Лучића, тада директора „Металопрераде“, договорим прераду 50 тона калаја. Извезем у блоковима од по 30 кила, цену сам одређивао како сам хтео. Дупла зарада. Куповао сам и од других калај, нису могли да га продају, ја к’о од шале. Из скопског „Технометала“ зове ме директор, каже не зна шта да ради са 15.000 тона топловаљаних лимова. То ти је била тражена роба, али цаба кад он није умео. Ја из његове канцеларије назovem Маријана Гала из „Меркура“ у Јесеницама и све му испоручим. Тад први пут одем у Словенију, тражи директор да се упознамо. Налаже служби да му покажу промет са задругом Љубиш, кад виде да ми дугује три милиона у шали каже: „Зар нека сељачка задруга да ми буде највећи добављач?“ Касније су ме наши из општине Чајетина наговорили да идем у делегацији у Мозирје. Тамо ме нађе директор „Горења“, обиђем фабрику, они су тад радили у баракама. Продам им 300 тона поцинкованих ли-

мова из Пољске које нико други у Југославији није имао, нису питали за цену. „Ободу“ са Цетиња обезбеђивао сам филтере, лимове, бакарне цеви. Нико други није могао добити замрзивач ако сам их ја резервисао. Црногорци су купцима говорили: „Помогните ко о Љубиш и биће замрзивача и за вас.“

Трговина металом на велико, али и робом широке потрошње издигли су 33 „Љубиш“ међу најуспешније у Југославији. Задруга, међутим, није заборавила пољопривредне произвођаче, откупљивала је производе за даљи пласман и обезбеђивала најразноврснију робу под најповољнијим ценама.

Ни ташне ни машинске, само цедуља

– Сељаци, особито они са доста животног искуства, добри су и поштени људи. То сам одмах запазио по доласку у Љубиш. Није било тешко повратити њихово поверење. Као што сам обилазећи пословне партнере био обичан и непосредан, тако и међу сељацима: ни ташне ни машинске, само цедуља. Имао сам обичај да одмах зовем комерцијалу, продају или друге службе и са лица места издајем наређења: уради то и то за тога и тога, сутра ће доћи тај и тај, дај му то и то... Водили смо рачуна да по завршном рачуну и сељаци добију део добити. Много се радило на поверење и није било проблема. У звезде су ме окивали.

Ужичке „Вести“ су априла 1983. године, најављујући прославу педесетогодишњице 33 „Љубиш“ у тексту под насловом „Задруга нам је све“, навеле да се преко задруге у Љубишу годишње откупи и прода 100 тона сира, 40 тона кајмака, 250 тона меса. Највећа тржишта задруга је имала у Црној Гори и Сарајеву.

– Прилог сељака за прославу 50 година задруге био је у сиромаштву, дали су 180 печених јагњаци. Од Водица до Љубиша ауто до аута. Угостили смо бар хиљаду душа. Би повика колико пара смо дали за прославу. Срећом, међу гостима Мирко Поповић, првоборац, народни посланик, после на неком активу реко о, ко што јесте: „Задруга платила само пиво и сокове, све друго донели сељаци.“

Љубиш, призор из села

На економији више Јокине ћуприје одгајано је преко 2.000 оваца, на стотине волова и крава. Снабдеване су све кланице у околини, све до тада великог „Карнекса“ у Врбасу. Годишња зарада од промета стоке достигала је 20 милиона динара.

Године 1981. изграђен је у Љубишу нови задружни дом, прва самопослуга отворена 1983., а 1986. мотел са 52 лежаја и рибњаком капацитета 50 тона рибе годишње. Исте године изграђен и рибњак у Гостиљу.

33 „Љубиш“ је једно време газдовала и фабриком „Бор“ у Бранешком пољу. „Бор“ је био у губитку. Откупом трупаца, прерадом у резану грађу и продајом пљеваљском „Јакићу“ фабрика је стала на ноге. Годишње је 50.000 кубика грађе продавано на југ Србије: у Ниш, Лесковац, Врање.

Отворио је Кеца погоне Фабрике мотора у Љубишу и шивару у Гостиљу не би ли млади остајали у селу, да се момци и девојке венчавају, а „би и тога, али мало“. „Кад се сељак на’рани, побеже у варош...“ Направио 70 километара пута од Водица преко Љубиша, Гостиља, Владаја до Сирогојна. Кеца каже да се никада неће вратити године какве су биле од 1977. до 1986.

Љубишка задруга куповала и возила за општинаре

Наравно, нагли просперитет 33 „Љубиш“ није могао проћи а да то не примете политичари. Код првог сусрета Љубичић га је одмах питао: „Да ли си ти онај директор из Љубиша што прави чуда?“ Године је Кеца гостио познате политичаре, памте се посете Момира Булатовића, Ивана и Петра Стамболића, Драже Марковића, Рајка Јечменице, Мирка

Поповића... Ваљали су Кеца кад би затражала каква интервенција код власти, али није Кеца остајао дужан, гостило се о задружном трошку и свима је било потаман.

У то време чајетинска општина је била сиромашна. Председник општине, секретар комитета и шеф полиције возили су се у колима које је купила 33 „Љубиш“. Са исте адресе плаћани су санитети за Дом здравља.

– Властимир Павловић, пред-

Фабрика бетонских стубова из Бајине Баште месецима радила само за Златиборце.

– Тежак терен, све стијене, у Доњем Љубишу не може да се приђе траси. Преко генерала Љубичића обезбедим војне хеликоптере. Све бандере смо морали из Љубиша пребацити на Смиљанића брдо где су их могли закачити за хеликоптер и пребаци до места где су уковани. У страни и камењару сељаци ископају рупу, стуб се полако спусти, исправи и одмах затрпава. Није било права на грешку. Било је разрешено да свако домаћинство да 20.000 за струју. Биле су то велике паре, платимо за сељаке, ни динара нисмо тражили да надокнаде.

Многи су желели да „отму“ Кецу од љубишке задруге, али...

– Ни броја не знам задругама из којих су ме звали. Могао сам где год сам хтео, али био сам миран у љубишкој задрузи. Више сам времена проводио по Југо-

Кеца осам признања од општине Чајетина

Вукојица Кецић је рођен у Пљевљима 1934. године. Ту је почео радну каријеру и после 14 година рада, углавном у тамошњим задругама, директор 33 „Љубиш“ постаје 1. августа 1970. године. На том месту остаје до пензионисања 2005. године. Одликован је Орденом рада са златним венцем, Повељом са златним венцем Привредне коморе Југославије, Повељом Привредне коморе Србије. Од општине Чајетина добио је осам признања. Пензионерске дане проводи у Ужичу.

седник општине, није био лош човек. Наручи он у Бору скилифт за Торник. Коштало две милијарде, њему истече мандат, а дуг оста. За председника дође Милоје Кукањац, моли да платим, није ме морао два пута звати. Имало се, могло се.

Не само Љубишу, није било златиборског села коме љубишка задруга није помогла. Око путева, водовода, телефона, физкултурних сала, гробаља... Из многих домаћинстава по троје је радило у задрузи. У најбољим годинама плате у задрузи примало је 500 запослених.

Својевремено је телевизија забележила како су преко Златибора постављани бетонски стубови за електромрежу. Полеме зима и снегови дрвене бандере, па села данима и седмицама остају у мраку. Штетује и задруга, те паде одлука да се набави 300 бетонских бандера за линију од Водица до Доњег Љубиша.

славији него у Љубишу. Тамо сам гледао да обавезно будем недељом, за откуп стоке.

Због менаџерских манира, неубичајених за социјалистички систем, често је био на мети контрола.

– Дође републички тржишни инспектор и тек што заврши ето на вратима савезног инспектора. Питам шта сад њему треба, а он каже: „Где год одем, причају о Кеци. Ја без налога дошо да видим шта радиш.“

Кецу су, како то обично бива, по пензионисању 1995. године брзо заборавили. Није га било ни у свечаним приликама, каже да не би отишао ни да су га звали.

– По одласку у пензију отворио сам предузеће „Перпер“. За годину дана више сам ту зарадио него за 40 година у задрузи – завршава Вукојица Кецић Кеца, витални 84-годишњак, икона задругарства на Златибору последњих деценија 20. века. **З.Ж.**

Трипкова спојила уметност и сточарство

Живойисно село Трипкова (са око 350 становника), у коме је некад експлоатисан магнезит, у ово време је успело да споји уметност и сточарство. Овде је позната радионица Велимира Тошанића за израду уметничког стакла „Тифани Тошанић“, организовано је Културно лепо са ликовном колонијом и међународним семинаром српског фолклора, а у близини поред језера Врушци је обновљени манастир Рујно, постојбина прве књије („Рујанско четворореванђе“) и шtamпарства у Ср-

бији. Трипкова је и село вредних сточара, произвођача меса и млека: својевремено је Душан Лазовић био рејублички рекордер у производњи млека у брдско-јланинском подручју, произвођач свежје меса и сувомесних производа Радован Танасијевић Чаво сада има савремену клинику и продајне објекте у Ужицу и на Златибору, а Стефан Јовановић јаји „ил г франс“ овце и проширује стадо. Има у Трипкови још вредних домаћина, а њене лепоше и мир сеоском туризму постоји.

Вељо правио витраже и за Путинову приватну дачу

Затичемо у Трипкови Велимира Веља Тошанића у сали за игранке старог сеоског Дома како цепка дрва за потпалу. Већ 18 година уметничка радионица „Тифани Тошанић“ налази се у старом Дому у центру села. Кћерка Ана кува

ром“, почиње причу Вељо. Био је 13 година уметнички руководиоц фолклорног ансамбла КУД-а „Севојно“, који је у том периоду избио међу 10 најбољих у Србији. С обзиром да је играо у АКУД „Бранко Крсмановић“ у Београду, знаће које је тамо сте-

радионицу за израду витража. Одмах је схватио да је управо то оно чиме би хтео да се бави. Питао је власника радионице може ли да дође да учи занат, на шта му је овај одговорио да може, али би волео да зна ко је он, јер је видео да је странац. Сутрадан

ба разних алата до готовог производа“, сећа се Вељо.

Било је то, наравно, све помало невешто, али Тошанић и данас чува своје прве радове. Тада је купио и алат потребан да формира радионицу. Оно што је научио наставио је најпре да ради код куће у Ужицу. Од 1988. до 1993. године одлазио је у Немачку више пута у разне радионице и увек нешто ново научио.

Поносан на свој рад

Прву самосталну изложбу организује у Народном позоришту у Ужицу 1993. године, која је изазвала велику пажњу у граду. Први озбиљан и велики посао је добио на Косову и Метохији, у Пећи, да уради један огроман светларник у приватној кући локалног бизнисмена. То му је дало крила да може да одради квалитетно и добро оно што је пет година учио. Одмах после тог посла упознаје архитекте у Београду који га ангажују на изради витража у Војној установи Карађорђево. Пошто је и ту био успешан, уследили су послови: Београдска арена (плафон у ВИП салону), пословни простор „Горења“, пословни простор грађевинске фирме „Неимар“, породична кућа Слободана Милошевића у Пожаревцу, вила „Горица“ у Црној Гори која је власништво МУП-а Црне Горе и многе друге. Најважније је да је за Владу Руске Федерације радио три резиденције: једна у Санкт Петербургу поводом 300 година од оснивања града, затим санаторијум на Волги и конгресни центар у Ростову. Радио је и приватну дачу председника Владимира Путина. „Поносан сам на витраже који стоје у згради општине Чајетина, на витраже у згради Града Ужица

За радионицу „Тифани Тошанић“ посла има: Велимир Вељо Тошанић и кћер Ана

нам кафу док се припремамо за разговор са нашим домаћином. Ана је, иначе, власник уметничке радионице од 2011. године, од када је Вељо отишао у пензију.

„Пре него што сам и помислио да се бавим овим послом радио сам у Ваљаоници бакра Севојно, где сам се бавио и фолкло-

као пренео је у Севојно. За тај рад награђен је златном значком Културно-просветне заједнице Србије, за допринос развоју и очувању фолклорног блага.

Након тога почиње да трага за каквим хобијем. Сасвим случајно у Бремену у западној Немачкој 1988. године проналази

је Вељо са својим домаћином Манфредом Брокером посетио радионицу.

„Остао сам месец дана у тој радионици. Почео од најједноставније операције, сече стакла. За то време научио сам како се поставља цртеж, а према цртежу како се бира стакло, боје, употре-

Код Јовановића „ил д франс“ овце са више јагњади и вуне

У домаћинству Миленка Јовановића из Трипкове живи он са супругом Љиљом и два сина: Стефаном и Лазаром. Стефан је ожењен и такође има два сина. Сви су ту на окупу, више генерација овде живи заједно.

Стефан је полицајац у МУП-у у Чајетини, али се такође бави и пољопривредом. У породици сви нешто раде у пољопривреди: гаје воће (шљиве, боровнице), узгајају овце, свиње, кокошке. Поред тога баве се сеоским туризмом, као и повртарством, да би увек имали свежу храну за госте и себе.

За овчарство је задужен Стефан, а из куће му сви помажу. Стадо тренутно броји 30 одраслих грла. Определили су се за „ил де франс“ расу, јер су им се „на око“ учиниле најлепше.

„Прво смо купили само овна да би оплеменили нашу постојећу расу, јер смо чули да јагањци боље напредују када се укрсти оплемењена раса са аутохтоним сортама“, прича о томе Стефан. После су, у октобру 2013. године, купили 10 уматичених „ил де франс“ оваца.

„Већ на првом јагњењу овце су се показале много боље него што смо раније имали; и што се тиче прираста и бројности по једној овци. Оне имају изражено вансезонско парење, паре се на осам месеци, а просек је 1,8 јагњади по овци. „Ил де франс“ овце су раностасне и у припуст могу ући са 10 месеци, али ми не практикујемо да их пуштамо пре него што наврше годину. Та два месеца што их ја

пустим касније, она као одрасла плоткиња узврати тако што буде веће телесне масе и веће су могућности да се облизни и подгаји више јагњади“.

Јагње по рођењу отприлике има од 3,5 до 5 килограма, а на залучењу после 90 дана око 30 до 35 килограма. Овце имају тежину од 65 до 80 килограма, а овнови од 90 до 120 килограма. Јовановићи кажу да се ова сорта оваца добро адаптирала

и прихватила нашу климу, чак и мразеви који су до сада били нису ометали јагњење.

„Једино што ми овде практикујемо јесте да нам с јесени овце не кисну, јер се тешко суше, а зна да буде хладна ноћ“, наставља своју причу Стефан. „Ове овце дају много више вуне него оне што смо раније имали, а овнови дају и преко пет килограма вуне више. Мирне су, једу све“.

Тренутно имају три овна, и то две линије: старији ован је пореклом од старих узгајивача из Чачка, а прошле године су уз помоћ пријатеља и уз финансијску помоћ „Еко аграра“ увезли другу линију овнова ради поправљања расних карактеристика постојећег стада, што је већ било видљиво на првом јагњењу: крупнија јагњад и бољи прираст.

Стефан планира проширење свога стада, на педесет оваца на следећем јагњењу. То је неки циљ који могу да постигну и одраде уз редовне послове које имају. Што се тиче увођења нових технологија, планирају лапароскопско осемењавање елитним семеном овнова из увоза. То би радили у сарадњи са „Еко аграром“ из Чајетине и професором Миловановићем из Института у Новом Саду. **Мирослав Весовић**

и виртаже у свечаној сали општине Младеновац“, каже Вељо, који је за витраж у градској кући Ужица и друштвени рад са фолклором добио градску награду.

Пет година организовао Културно лето

Он је са овим послом већ 18 година у Трипкови и захвалан је руководству општине Чајетина, Месној заједници Трипкова и сељанима што је овде нашао свој мир. „Надам се да сам им вратио тиме што сам пет година организовао чувено Културно лето у Трипкови које је трајало од 2003. до 2008. године“.

Многим приватним кућама и хотелима на Златибору урадио је витраже у разним стиливима, од кубизма, сецесије до флоралних мотива. „У радионици имамо две

технике обраде стакла“, објашњава Вељо. „Класичан витраж и фузија стакла која се ради у пећима

на 800°C и тако добија слика, јер је ово ликовна уметност“.

Основа и за витраж и за фу-

зију је цртеж. Техника витража је сечење стакла по цртежу, брушење, увијање у бакарну фолију и калајисање, док је фузија сечење стакла, бојење и слагање по цртежу, па за крај топљење на 800°C у пећи. Производи могу да се наруче и купе: декоративно стакло за врата и прозоре, расвета (лампе, лустери), огледала, столови, плакете и ситна галантерија (чиније, тацне, сатови, накит, сувенири и сл.).

И док Ана на округлој плочи декорише чиније за сладолед, разговор приводимо крају. Вељо ради витраж за врата и каже да посла има. Радионица „Тифани Тошанић“ остаје да ствара небески календоскоп, а прави доживљај ћете стећи ако их посетите у селу Трипкова.

Мирослав Весовић

Побећи из Београда на Златибор за Недељка је празник

„Златибор обожавам. Као млад сам бежао на море, а данас на ову најлепшу планину на свету. Желим да нађем комад земље на овом српском Олимпу и кад остарим да ту живим и пишем”, каже књижевник Недељко Попадић

Оно што напише популарни српски књижевник Недељко Попадић читамо у антологијама, читанкама, уџбеницима. Познат је по својим песмама за децу и радо читан, готово све његове песме из књиге „Ја сам твој друг” ушле су у многе значајне антологије. Пише и за одрасле, добитник је првог „Оскара Балкана” и других значајних награда и признања. Недељко је покретач Београдског фестивала писца за децу „Витезово пролеће”, оснивач је и главни уредник књижевног часописа за децу „Витез”, уредник и водитељ дечјих ТВ емисија. Познат је у свету књижевног стваралаштва, а не крије да Златибор обожава.

И ево тог ствараоца под Златибором, на књижевној вечери у библиотеци „Љубиша Рђенић” у Чајетини. Ту је 27. марта одржано „Дружење са писцем”, с Недељком Попадићем и његовом књигом прича „Неко је овде луд”, због које је награђен „Оскаром Балкана”. Недељково гостовање у библиотеци искористили смо да направимо интервју за „Златиборске вести”.

Судећи по награди, народ воли оно што пишем

Увек је добар повод да гостујете у нашој малој средини, али је овај додатно зачињен наградом коју сте недавно добили. Како сте се осећали када сте обавештени да сте један од добитника првог „Оскара Балкана”?

Да ли се та награда, у односу на мноштво других које имате, нечим издваја?

– Па, збунили су ме. Због тога што се таква награда додељује глумцима, певачима и рок групама. Али организатор је решио да додели и за новинарство и књижевност. Тако да сам са Жиком Николићем („Шареницом”) завршио међу естрадним звездама. Прија та награда. Судећи по њој, народ воли оно што пишем.

Уз наше честитке за награ-

ду, желимо да поразговарамо и о причама из награђене збирке. Шта је био повод њиховог настанка?

– Спонтано су писане, ненаменски. Никада нисам сео с намером да пишем. Кад Бог нареди зграбим оловку и папир.

На Златибору је најчистији ваздух у Србији

Ако не, и то покажу. Ту има људи различитих профила. Од чистачица и куварица до професора и доктора наука. Када видим да се прича допадне и једнима и другима, знам да је права. Увек постоји и шанса да се на друштвеној мрежи допадне и некој жени. Па ако се и она мени свиди, завршимо на вечери или у хотелу. То сматрам највећом наградом.

– Златибор обожавам!!! Прво због здравља! Најчистији ваздух у Србији. Затим, изузетно је леп. Побећи из Београда на Златибор је празник. Као млад сам бежао на море, а данас на ову најлепшу планину на свету. Желим да нађем комад земље на овом српском Олимпу и кад остарим да ту живим и пишем. Имам пријатеље на Златибору, две сјајне поетесе, Мирјану Ранковић Луковић и Миру Стакић. Волим да се дружим са њима.

Шта Вам највише годи када сте овде?

– Да направим два круга око језера, па седнем у ресторан и пишем! Дивота. И тако неколико пута у року дана...

Мирјана Ранковић

Луковић

Најбољи бизнис планови чајетинских средњошколаца

На ученичком такмичењу у изради бизнис планова и вештинама њиховог презентовања једна од пословних идеја била отварање ресторана у Стопића пећини

Средњошколски тим под именом „Екобин“, који су чиниле Ружа Чепић, Драгана Обрадовић и Весна Петковић, победник је такмичења ученика средње Угоститељско-туристичке школе из Чајетине у изради бизнис планова и вештинама њиховог презентовања, одржаног у сали библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ 20. марта. Ту одлуку донео је жири у саставу: Арсен Ђурић, представник општине Чајетина, Мирјана Вирић, сарадник у „Сава осигурању“, и Рајко Пелверовић, власник фирме „Есентико Боки“, одлучивши да друго место припадне тиму под називом „Хом мејд“, а треће предузећу „Грин лајт“.

Ово ученичко надметање организовано је у оквиру пројекта националног предузетничког такмичења средњошколаца Србије. Пројекат је пре осам месеци покренула Висока школа за пословну економију и предузетништво, уз финансијску подршку Развојне агенције Србије и Пословне заједнице организоване у оквиру ПКС. У њему је успостављена сарадња са 17 локалних самоуправа у Србији, са више од 50 средњих школа, а радионицама о „Изради бизнис плана“ и „Ве-

штине презентовања” обухваћено је преко 2.000 средњошколаца, од чега је око 500 њих анимирано и мотивисано да учествују у градским и општинским такмичењима.

Зорана Никитовић, доцент Високе школе за пословну економију и предузетништво, објашњава: „Овде смо изабрали представника општине Чајетина који ће се 15. априла такмичити на националном такмичењу у Београду. Овом догађају претходиле су две радионице: једна је била везана за израду плана, друга за вештине презентовања. То су компоненте које је оцењивао жири.“

Још од 2009. године када је као обавезан уведен предмет предузетништво у школе, већином у завршним разредима, ученици имају задатак да осмисле пословне идеје, ураде бизнис планове и да их презентују. Професорка Софија Павловић Луковић се трудила да своје ученике додатно мотивише укључивањем у разна такмичења: „Имамо четири предузећа: три су матуранти који слушају предмет предузетништво, а једно предузеће ученици прве године који су од старта кренули у целу ту причу да би до четврте стварно били професионалци и умели да направе добре бизнис

планове, као и да науче вештине презентовања.“

Представници два предузећа образложили су нам своје идеје. Јелена Марјановић, ученица четвртог разреда средње УТ школе, каже: „Наша пословна идеја се базира на сертификату који се зове „Грин лајт“. Он је намењен хотелима, новим и постојећим. То је нешто слично „Грин хил“ већ постојећем сертификату, али мало измењен. Значи, измењујемо хотелско пословање на боље. Дижемо еколошку свест и снижавамо фиксне трошкове предузећа.“

Михаило Павловић, такође матурант ове школе, описује идеју свог тима: „Предузеће „Хом мејд“ има у плану да отвори ресторан у Стопића пећини. Разлог због кога смо ми инсистирали да отворимо тај ресторан јесте што то нема нигде, само има један такав ресторан у Италији.“ Циљ је, додаје Михаило, да се туристи дуже задрже у самој пећини, пробају традиционална јела и пића, а онда наставе обилазак нашег краја. По његовом мишљењу, оваква врста такмичења су све популарнија, јер омогућавају да се ученици срећу и размењују неке своје пословне идеје и стичу нове вештине.

М. П. А.

У основним школама у Чајетини и на Златибору нема дроге

То су показали специјални форензички тестови у контроли присуства наркотика

Контрола присуства наркотика, на основу тестирања школских површина и мобилијара уз помоћ специјалних форензичких тестова, спроведена је у ОШ „Димитрије Туцовић“ у Чајетини и у издвојеном одељењу на Златибору, и то на захтев руководства школе а уз подршку локалне самоуправе. Ова акција реализована је у оквиру пројекта „Школе без дроге – сигурно место за ђаке“ који по лиценци Европске уније спроводи Удружење грађана „Еурооризонт“ у партнерству са Министарством здравља и здравственим установама у Србији.

Учионице, физкултурне сале, тоалети, ходници и кваке биле су на „мети“ форензичара који су имали задатак да изврше контролу присуства наркотика у две чајетинске основне школе. Директорка ОШ „Димитрије Туцовић“ Милка Васиљевић појашњава који је био њен

мотив да се уради једна оваква провера.

„Често држим опште родитељске састанке и станем пред стотинак родитеља и тврдим да у нашој школи нема дроге. Међутим, одем кући па размишљам на основу чега сам дала такав коментар. Наравно, на основу понашања ученика, али доза сумње је ипак постојала. Онда сам искористила ту прилику да проверим и будем потпуно сигурна. Богу хвала, резултати су

били негативни. Растеретила сам себе али и родитеље. Нека буду сигурни да код нас у школи нема психоактивних супстанци“, истиче директорка и додаје да је ово тестирање васпитног карактера, а родитељима поручује да и даље воде рачуна о

својој деци. По њеном мишљењу најризичнији период је управо прелазак из основне у средњу школу, када се сусрећу са различитим изазовима. Њену забринутост дели и Биљана Шоштар, председница невладине организације „Еурооризонт“, која је пројекат под називом „Школе без дроге – сигурно место за ђаке“ од 2005. године спровела у 286 школа у Србији.

„Сваки директор школе има права да провери и да зна шта

увек постоји нека врста страха да наркотика има. Међутим, како пројекат одмиче схвата се његов бенефит, а то је заштита деце, превентива, јер овде је све везано за превентиву“, наглашава Биљана Шоштар.

Пројекат се, додаје она, састоји из три фазе. Први корак је провера школског простора (јер по Конвенцији о правима детета ђаци не смеју да се тестирају) и утврђивање да ли присуство трагова наркотика постоји. Ако је тест негативан, као што је случај са две чајетинске школе, пројекат се завршава. Уколико се нађе траг наркотика у некој учионици, сазива се родитељски састанак, родитељима се саопштава резултат провере и упозорава да појава постоји, али да то не значи да су њихова деца одговорна, јер је неко са стране могао оставити траг. Родитељима се подели кућни форензички тест са препоруком како да га ураде. Трећа фаза подразумева разговор стучних лица са децом ради подизања њихове свести о овим проблемима.

О успеху овог пројекта довољно говори податак да је при поновном тестирању број школа у којима су били детектовани наркотици знатно смањен.

Драгана Росић

Општинска смотре рецитатора 11. априла

Општинска смотре рецитатора, у организацији Спортског центра Чајетина, биће одржана 11. априла 2018. године са почетком у 13 часова у сали Дома културе у Чајетини.

Пропозиције такмичења су исте као и претходних година. Општина Чајетина на Округној смотри у Косјерићу 19. априла 2018. представљаће по два најбоља рецитатора из млађег узраста (нижи разреди основне школе), средњег узраста (виши разреди основне школе) и старијег узраста (средња школа). Песма се говори напамет и може трајати највише три минута за млађи и средњи узраст, а четири минута за старији узраст. Критеријуми по којима жири вреднује рецитаторе су: избор песме примерен узрасту и полу, акцентуација и дикција, остваривање мисаоно-емотивних садржаја песме, природност, изражајност и сугестивност рецитовања.

Организатор позива све школе да пре Општинске смотре организују

Дома културе у Чајетини

школска такмичења. Уредно попуњена пријава доставља се организатору најкасније сат времена пре почетка такмичења. За све информације заинтересовани се могу обратити на телефон 031/3832-014. **З. В.**

Позив читаоцима

Позивамо све који имају занимљиве анегдоте, пошалице, кратке смешне приче из наше свакодневице, шале, вицeve и друге облике ерског хумора да их за рубрику „Ерска народна ризница“ нашег листа пошаљу на мејл адресу библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ из Чајетине ljbisardjenic@mts.rs и потпишу именом и презименом.

Најбоље прилоге објавићемо у „Златиборским вестима“, а необјављени биће читани у програму манифестације „Летњи улични ерски кабаре“.

Клуб за дискусију или диско клуб

Негде почешком осамдесетих, или можда и пре, омладине Чајетине се искупи, оде код градских оца и каже:

– Ми бисмо да правимо диско клуб.

И председник и секретар партије у Чајетини одушевљени. По њима сјајна ствар. Одудушевљење било, љубљење са

омладинцима, дивљење како они имају визију, знају шта треба развоју комунизма... Колико пара, који просјор, одма' појисуј, све може...

Омладинци предложили неки градски просјор, неки подрум. Ови имају поверења у омладину: све се прави, а главни ништа не надледају. Долази дан да се

отвори диско клуб и позивају ове из оштинине на отварање.

Долазе оштинари, кула се окреће, шрешти музика, омладина стоји по буџацима, пуше, пију... Они пију:

– Шта је ово, мајку му?

– Па диско клуб.

– Све ћу вас похајсити сада! Какав је ово клуб за дискусију?

Пикасо

Градња хоћела „Палисад“ на Златибору је завршена. Поносни Златиборци били су задовољни хоћелим и већ били спреми да приме високе госте из Београда. У посећени хоћелу нашла се и делегација из Ужица. Искусном оку руској инжењера Дриза није промакла флека на њафону. Обрати се рецејционару:

– Ну, изгледа да је Пикасо већ стигао.

– Није, гостогдине – рече му рецејционер самоуверено и ледајући у књију резервација догаде:

– А није извршио ни резервацију.

Господар сме да лаже

Пало кнезу Милошу на њамеј да се договори са народом о народним пословицама. Требало је изабрати народне посланике или, боље рећи, одредити их и упути на Народну скупштинину у Крајевци.

Зовне Милош писара ња му нареди да се изда наредба свим каетанима да пошаљу њо једној представника, народној посланика. Но када је дошла на ред рујанска (златиборска) каетанија, Милош заведе писару да не пише шамошњем средском каетану већ уочи саме скупштинине оде у варош и која првој Еру срејне да му ња приведе, јер су сви они толико њамејни да сваки од њих може бити посланик.

Милошево наређење – извршење. Десило се да је писар наишао на Акса Јечменицу из Доброселице, код која је некад кнез Милош служио. И њако Аксо постојаде председник своја краја на Милошевој скупштинини.

Скупштина је заседала. Говори Милош, зајим редом посланици, а наш Аксо ћуши. Дође ред и на њеја, али он и даље ћуши. Најзад Милош му рече:

– Говори нешто изада Аксентије?

Аксентије се примаче ближе врајима ња рече:

– Блајо шеби гостодару кад смијеш толико да лажеш, а нико не смеје да ти каже да лажеш – рече Аксентије и дуну на враја.

Чек за онај свет

По старом српском обичају, кад човек умре ставља му се новац на ковчеј, да му се нађе на оном свету. Када је Весу Мејлици умро таси, сва њихова ближа фамилија скупшала је новац на ковчеј. Весо Мејлица је био у финасијској кризи. Гледа он хрију новца на ковчеју и рече:

– Знашће, људи, ја ћу узети ове паре. А шеби тасиће ево овај чек, ња штамо појроши!

Фото Слободан Јовичић

Шандор Шлајф ствара на ликовном симпозијуму на Златибору

Фото Слободан Јовичић

Члан Руске академије уметности Јуриј Абисалов

На Златибору уметници из света и први архитекта Русије

У „Златиборским коначима” одржан међународни ликовни симпозијум „Вукадиновић” на коме је стварао 21 уметник, међу којима и шест руских академика и професора

Ликовни симпозијум „Вукадиновић” до сада је имао шест сазива, по три у Србији и Црној Гори. На њему је до сада учествовало више од 80 еминентних уметника из Србије, Црне Горе, Словачке, Руске Федерације, Белорусије.... У Србији је као место за ово зборовање Ђорђе Вукадиновић одабрао Златибор.

У „Златиборским коначима” су се од 10. до 18. марта дружили и стварали сликари из пет земаља, њих 21. Из Србије били су ту: Шандор Шлајф, Драган Цветковић, Ђорђе Станић, Љубисав Милуновић, Тања Николајевић Веселинов, Даница Баства и Саша Добрић, из Црне Горе Мишо Вемић, из БиХ Есма Шабић, као и уметници из Руске Федерације са највећим почасним звањима народног и заслужног уметника: реч је о члановима РАХ-а (Руска академија уметности) и професорима на престижним универзитетима „В. И. Сурикова”, затим „С.Г. Строганова” у Москви и на универзитету „И.Е.Репин” у Санкт Петербургу: Валериј Ржевски, Елена Ржевска, Светлана Демкина, Јуриј Абисалов, Елена Болотски и Владимир Мудров. Учествовале су и уметнице из Белорусије Катарина Сумарева и Дарија Сумарева.

На питање како је дошао на идеју да за своје ликовно окупљање одабере баш Златибор Вукадиновић одговара:

„Баш сам одушевљен идејом што је власник „Вендома” Раде Филиповић стварно прихватио мене као свога друга и ја му се захваљујем, као и туристичком комплексу „Златиборски коначи” који су нас угостили и пружају нам максимално задовољство да можемо овде да радимо и стварамо. Ово ће сутра да се појави на сајту и Руске академије уметности и Међународне

мије уметности, главни на катедри архитектуре на престижном универзитету у Москви? Како можете да одустанете? Ту је и Светлана Демкин, жена која је направила у Кубану своју академију... Није лако све ове људе окупити, али боримо се”.

Уметнике су на отварању посетили и представници општине Чајетина, а председник чајетинске скупштине Милоје

што нас је позвао и сматрам да је ово почетак стварања добрих веза српских и руских уметника. Ја ћу предложити сваком руском уметнику да дође у Србију, а исто тако ћемо позвати и наше пријатеље уметнике из Србије да дођу у Русију и упознају нашу дивну природу, архитектуру и богату историју, остварујући тако са нашим братским народом све боље контакте.”

Мишо Вемић је академски сликар из Црне Горе. И сам је организатор ликовних дружења, као што је Интернационални ликовни бијенале у Никшићу. На овом симпозијуму је други пут.

„Из године у годину се догађа да је Србија перјаница у организацији ових манифестација. Мени је заиста задовољство доћи овде, јер колонија је место где се много тога научи, где се много тога сазна и једино у овом свету који на неки начин посрће, који гужвају политичари, ми покушавамо да испегламо.”

Тематика насталих дела је различита, па се могу видети портрети, фигурације, пејзажи. Сlike ће у наредне две године бити изложене у државама аматника који су учествовали на симпозијуму, а већ следећег марта ликовни симпозијум „Вукадиновић” ће у нешто другачијем сазиву стварати нова дела на Златибору.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Мишо Вемић

Фото Слободан Јовичић

академије уметности. Појавиће се и у Белорусији. То је, сматрам, и промоција Златибора као атрактивне туристичке дестинације”.

Иако су издвајања за културу мала и није увек лако ослонити се на сопствене снаге и помоћ пријатеља, Вукадиновић каже:

„Да ли би се неко повукао после тога када зна да му је овде присутан најјачи архитекта Руске Федерације господин Валериј Ржевски, заслужни уметник Русије и заслужни архитекта Русије, академик Руске акаде-

Рајовић поздравио је организатора и уметнике пожелевши им угодан боравак на Златибору, уз жељу да ово дружење постане и традиција.

О свом учешћу на овом ликовном симпозијуму академик Валериј Ржевски, архитекта са највећим почасним звањима народног и заслужног уметника Русије, каже:

„Ја сам одавно маштао да дођем у Србију, да посетим нашу братску земљу, али се није указивала прилика. Сада могу да се захвалим господину Вукадиновићу

Навикли смо да се углавном спортске победе овећавају пехарима. А у Трешњевици код Параћина је другачије: поред вина поштује се и поезија, тако да се на манифестацији „Дани вина“ пехари уручују како најбољим произвођачима овог пића, тако и песницима.

Одржан је ту у оквиру традиционалних „Дана вина“ и Фестивал винске поезије. У Дому културе у Трешњевици окупили су се бројни учесници и публика, а жири је оцењивао преко 100 песама које је послало око 30 аутора, па доделио прву, другу и трећу награду, као и специјалне награде и бројне похвале за песме посвећене вину и грождју.

Ове године добитница друге награде је песникиња Мирјана Ранковић Луковић из Чајетине. Своје утиске о фестивалу и учешћу на конкурс поделили су је са новинарима телевизије из Параћина.

На овом фестивалу освојили сте другу награду. То говори о извесном песничком стажу?

„Песнички стаж јесте дуг. Знате, песници обично кажу да пишу од малих ногу, али то некако тако и јесте. Ја одавно издајем. Имам осам књига: нешто збирки поезије, нешто припове-

Пехар песникињи Мирјани у Трешњевици

дака, роман... Али, на конкурсе се ретко јављам. Међутим, овај конкурс ми је био привлачан. Како то наш народ каже - ваљда је било намењено. Када ме је у вези награде пре неколико дана у име организатора позвао господин Војкан Ристић, заиста ме је обрадовао. Иначе, први пут сам у Параћину и сасвим први пут у Трешњевици. Имате јако талентовану децу! Код нас у Чајетини имамо такође један дечји фестивал, „Деца међу нар-

цисима“, тако да ми је ово лепо учешће“, каже добитница ове престижне награде.

Добитник прве награде је Иван Гаћин из Задра, а треће Предраг Антић из Београда. Пехари су додељени и основцима који су писали песме о грождју, а осим деце похваљени су и учитељи и наставници који су заслужни за велико учешће деце на поетском фестивалу. Плакету су захвални домаћини доделили ове године и председнику жи-

рија, писцу Љубомиру Ђорилићу за дугогодишњу сарадњу и унапређење једне идеје у комплетну манифестацију каква је овај фестивал постао током 18 година. Гости вечери били су и песници Недељко Попадић и Перо Солар као и афористичар Раде Ђерговић, а доброј атмосфери фестивала допринели су талентовани ученици музичке школе и учесници „Мини тини festa“, дајући завршној манифестацији свечани тон.

Д. Росић

Песме за предшколце на Светски дан поезије

Светски дан поезије 21. март на најлепши начин је обележила библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ дружећи се са старијом

групом деце у Предшколској установи „Радост“ у Чајетини.

Од када се сусрећемо са поезијом? Од најранијег де-

тињства, од тренутка када мајке својим бебама крену да певају успаванке, а оне на то одговоре бистрим погледом или смешком. Од

тада на даље песмама децу уче скоро сви. Зато и не чуди што су малишани дечјег вртића „Радост“ знали многе од оних песама које су им

читале библиотекарке из чајетинске библиотеке.

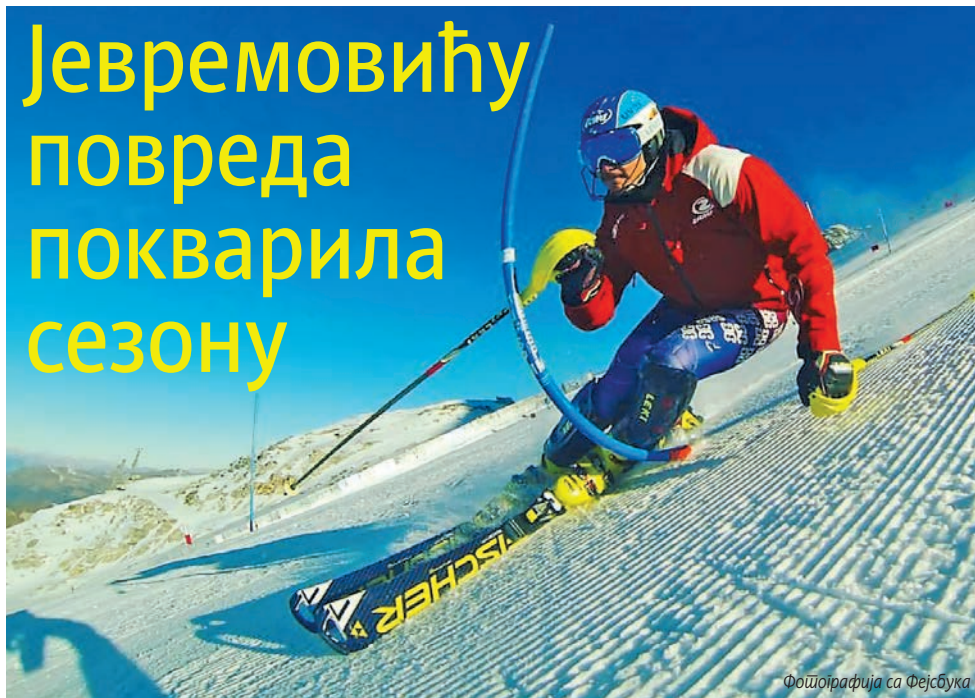
„Могу да кажем да су деца са многим песмама била прилично упозната. Види се да им код куће читају баке, деке, маме, тате... Драго нам је да су препознали неке песме од чика Јове Змаја, Ршума и других“, каже Љилана Ракић из библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“.

Деца су и сама су рецитовала песмице научене у вртићу, узвраћајући тако сопственим даром на дар овог поетског дана.

А шта би било да поезије нема, запитасмо се. Да нема оних који је смишљају и записују? Свет би свакако био сиромашније место, место са мање душе, смеха и маште која покреће све.

М. Р. Л.

Јевремовићу повреда покварила сезону

Фотографија са Фејсбука

Златиборски скијаш Рашо Јевремовић у такмичарској сезони 2017/2018. остварио је неке од најзапаженијих резултата у досадашњој каријери. Члан Ски клуба „Чигота” је већ на самом почетку сезоне освојио прво место у трци велеслаома у италијанској Солди. Потом је уследило друго место у бугарском Пампорову, као и два трећа места на тркама

у Босни. На загребачком Сљемну заузео је четврто место.

–Сезона је сасвим задовољавајућа. Освојио сам доста бодова, али су ме здравствени разлози спречили да све буде на још вишем нивоу. Пре свега бих истакао жал због неодласка на Зимске олимпијске игре у Пјонгчанг и поред тога што сам имао потребну норму. Грип ме је спречио да

одем у Кореју, провео сам одређен период на инфузији и све се одиграло како не треба.

Недавна повреда колена додатно је пореметила планове младог скијаша за финиш сезоне.

–Крајем фебруара сам возио трку у Аустрији. Услови нису били идеални, терен прилично тврд... И поред свега возио сам добро, али одједном видео себе у ваздуху.

Скијом сам закачио капију, тако да се колена „окренуло“ за 90 степени и вратило назад. Уплашио сам се у први мах да није нека озбиљнија повреда лигамената или мениска. Срећом, добро сам прошао. Лигamenti су мало истегнути, уз модрицу на чашици. Недавно сам имао први кондициони тренинг, надам се ускоро пуном повратку.

Иако још увек тинејџер, крајем године добио је признање Спортског савеза Чајетине за најбољег спортисту општине у 2017. години. – Свакако велика част за мене као младог спортисту, нешто чему се нисам надао. Дугујем велико хвала пре свега мојој породици и тренеру, који су ми и највећа подршка у животу. Захваљујем се и општини Чајетина и Спортском центру Чајетина, који ме такође подржавају. Укупно гледано, наша општина је веома богата спортским успесима.

Осим свог примарног спорта Рашо Јевремовић се бави фудбалом, кошарком и другим активностима. – Пролеће ћу што више да искористим на том плану. Са другарима из региона договарам одлазак на неке кампове, а планирам и крстарење јадранском обалом на бициклу. **И. Ј.**

Две титуле првака Србије за Скијашки клуб „Змајевац”

Двоје чланова Скијашког клуба „Змајевац” освојило је титуле првака Србије за минулу сезону. Новак и Гала Ивановић постали су најбољи у категорији цицибана (деца до 10 и до 12 година) на такмичењу у алпском скијању на Копаонику.

– Овај резултат свакако је велики успех за наш клуб, који је претходних година био нешто бројнијег чланства, а сада се трудимо пре свега да се мало озбиљније крене у читаву причу. Ове сезоне учествовали смо на шест трка и практично на свакој смо обезбеђивали постоље. Нисмо имали много скијашких дана, тако да то додатно даје значај Новаковом и Галином резултату. На Торнику су врхунски услови, ту смо спровели читаве припреме – каже тренер Ратко Терзић. **И. Ј.**

Девет медаља за каратисте „Рујна”

Каратисти клуба „Рујна” су на „Првенству региона” у Краљеву, у конкуренцији 300 такмичара из 24 клуба, освојили три златне, три сребрне и три бронзане медаље. У појединачној конкуренцији злато су освојиле Аница Радивратовић и Јована Аћимовић, сребро Николина Тодоровић и Мирјана Станић, док су се бронзом окитили Ведрана Селаковић, Милица Шундрић и Дарко Лазаревић.

Екипа „Рујна 1” (Аница Радивратовић, Мирјана Станић и Милица Шундрић) заузела је прво место, док је екипа „Рујна 2” (Јована Аћимовић, Николина Тодоровић и Ведрана Селаковић) дошла до сребрне медаље.

Поред освајача медаља, на „Првенству региона” наступили су и Петра Божић, Александра и Милица Бакковић, Вук Милосављевић, Јанко Гукић и Вујица Драговић. То такмичење било је квалификационо за пласман на Првенство Србије, које ће се одржати 21. априла у Јагодини, а на које су пласман обезбедили освајачи медаља. **И. Ј.**

Фото: КК „Рујна”

Женска одбојка све успешнија и популарнија у Чајетини

Школа одбојке ОК „Златибор” броји више од 100 девојчица, а утакмице клуба у дворани Спортског центра Чајетина одликују се ватреном атмосфером на трибинама

Фото: ОК „Златибор”

Одбојкашки клуб „Златибор”, једини женски спортски колектив на територији општине Чајетина, прославио је 8. марта шеснаесту годину постојања. Клуб је за то време изградио репутацију заједнице чији је рад са млађим категоријама препознат и изван оквира општине и региона. Од јесенас је „Златибор”, под тренерским вођством клупске легенде Станка Брашанаца, први пут у историји заиграо у Првој Б лиги. Иако дебитант, после више од половине лигашких утакмица налази се у горњем domu на табели.

Поводом прославе клупског рођендана контактирали смо председницу ОК „Златибор” Наду Милошевић. – Хвала на честиткама поводом Дана клуба који се, игром случаја, поклапа и са Међународним даном жена. Наши планови за ову сезону били су само да останемо у овом рангу такмичења. Како сада ствари

Савладале и лидера на табели

Вероватно најзначајнији тријумф у досадашњем делу такмичења у Првој Б лиги одбојкашице „Златибора” оствариле су савладавши пред својом публиком водећу „Србијанку 014” са 3-2 (26-24, 12-25, 25-18, 21-25, 16-14). Резултат додатно добија на значају ако се зна да је водећем тиму лиге ово тек други пораз у сезони.

ОК „Златибор”: Пантовић, Тошић А, Јевтовић, Марковић, Стојић, Драговић, Станковић, Тошић С, Тошић И, Власоњић, Стојановић, Јеремић. Тренер: Станко Брашанац

ОК „Србијанка 014”: Томић, Бојичић, Пандева, Докса, Максимовић, Лакићевић, Савић, Пантелић, Ранитовић, Ненадовић, Ристичевић, Јеринић

И. Ј.

стоје, ми смо у сигурној средини, јер два последњепласирани тима имају 0 и 4 бода.

Виши ранг са собом носи и виши степен одговорности, као и веће трошкове, пре свега по питању путовања широм земље.

–Трудимо се да све обавезе измирујемо на време, да се правремено организујемо за путовања и домаћин-

ства. У томе нам помажу Спортски савез Чајетине и општина Чајетина, као и неколико спонзора. Има и појединачна који нас прате у столу, помажу на начин који је њима доступан. Помоћ је симболична, али добронамерна. Још једном користим прилику да им се захвалим. Ми им враћамо на свој начин: ненаметљиво, стрпљиво и трудимо се да трајемо.

Већ самим оснивањем, 2002. године, клуб је покренуо одбојку у Чајетини са мртве тачке и допринео њеној популаризацији међу девојчицама. То се наставило и у годинама које су уследиле, а пласман остварен претходне године читаву причу је издигао на виши ниво. Клубска школа одбојке броји више од 100 девојчица, а утакмице које ОК „Златибор” игра пред домаћом публиком у дворани Спортског цен-

тра Чајетина одликују се ватреном атмосфером на трибинама.

– Велику захвалност дугујемо многобројној публици. Показатељ тога су билтени савеза у којима се види да у нашем рангу предњачимо бројем гледалаца, чак и неколико пута више од других. Похвале за организацију домаћинства и атмосферу на утакмицама добијамо и од делегата.

Осим сениорки у такмичарском погону су и кадеткиње и пионирке, које такође бележе веома запажене резултате у својим такмичарским категоријама.

– Кадеткиње су завршиле на трећем месту од 11 клубова у Златиборско-моравичкој регији, а пионирке су тренутно друге од 14 екипа у истој регији. Оне имају велике шансе да овим пласманом прођу на полуфинални турнир. Састав пионирског тима је такав да њих пет играју и за сениорску селекцију. То је будућност.

Клубска политика промоције играчица из сопственог погона јасно је дефинисана и доследно спровођена свих претходних година. На томе ће се, каже Милошевићева, истрајати и поред свих изазова које са собом носи наступ у вишем рангу: – Мој став је да се уздамо у сопствене снаге, да се ради са млађим селекцијама и ствара први тим на тај начин.

И. Јанковић

Нови тријумф пионирки ОК „Златибор”

После веома значајне победе сениорског тима над „Србијанком 014” (3-2) до нове победе дошле су и пионирке ОК „Златибор”. Изабранице Милице Јокић славиле су на гостовању екипу „Форме” са 3-0 (25-18, 25-10, 25-19) чиме су оствариле девети тријумф у 10 утакмица.

„Златибор” је тренутно другопласирани тим првенства Златиборско-моравичке регије. До краја лигашког дела такмичења преостала су још три кола, тако да су Чајетинке на добром путу да обезбеде пласман на завршни турнир.

И. Ј.

Мирко Петровић: Деца воле атлетику

Атлетски клуб Чајетина 2018. годину започео је наступом на „Новогодишњој трци“ одржаној у Мрсаћу код Краљева, али је зимски период протекао углавном у затишју с обзиром да су чланови клуба већином деца, почетници, тако да се није превише ризиковало одржавањем тренинга на снегу и по хладноћи. То-

ли активније да радимо са децом, њихова заинтересованост за атлетику веома пријатно изненадила. Морам истаћи да нам је помогла сарадња са ФК „Чајетина“. Одржали смо током зиме неколико заједничких тренинга, велики број њихових полазника жели да се учлани и код нас. Ова сарадња може донети обострану корист – ка-

мичарских изазова издвајају се наступи у Лиги централне Србије, за све категорије.– На пролеће ћемо моћи да тренирамо на „Швајцарији“, а увек истичем и наду да ће се на Златибору реализовати и пројекат израде трим стазе. Према потреби, силазићемо једном седмично у Ужице. Проблем нам представља превоз, с обзиром да деца живе у различитим месним заједницама, па их углавном ја сакупљам и превозим на тренинге, али постоји могућност да се то реши у скороје време.

Клуб ће на „Првенству Србије у планинском трчању“ (Бор, 21. април) представљати Александар Милосављевић, а у истом периоду се планира клупска посета овогодишњем „Београдском маратону“. – Постоји вероватноћа да ће Спортски савез Чајетине као организација посетити тај догађај, тако да ћемо се трудити да са собом поведемо сву заинтересовану децу и рекреативце из Чајетине, који би се можда окушали и у „Трци задовољства“.

Као генерални секретар крвне спортске организације у општини, Петровић и кроз акције савеза има непосредног додира са својим спортом. – Прошле године смо организовали Крос РТС-а за ученике из наше општине и одзив деце је премашио наша очекивања. Надамо се да ће такмичење, које ћемо и ове године организовати 12. маја, бити још посећеније.

И. Јанковић

Фото: АК Чајетина

ком претходне године остварено је неколико запажених учешћа на такмичењима широм земље, а први човек АК „Чајетина“, атлетски ас Мирко Петровић, сматра да је код најмлађих чланова за кратак период остварен велики напредак.

–Могу рећи да ме је, од тренутка када смо прошле године поче-

же Петровић, додајући да сматра да је у претходних неколико месеци успео у примарном циљу, а то је да деца заволе атлетику и да се кроз овај спорт упознају и друже међусобно, али и са члановима других клубова.

Током пролећа клуб очекује појачани ритам тренинга, а од так-

Радишић личним рекордом одбранио бронзу на државном првенству

Већ на првој провери у 2018. години Александар Радишић успео је да оствари резултат који улива оптимизам пред нову сезону. На Зимском првенству Србије у атлетици за особе са

инвалидитетом Радишић је у бацању чуња (класа Ф-52) одбранио бронзану медаљу, остваривши нови лични рекорд (26.51 метар).

–Веома сам задовољан оствареним резултатом на београдском Коштњаку. Нови лични рекорд у првом бацању после више од пет месеци свакако ми даје велики подстрек пред наставак сезоне. То је и доказ да је припремни период, који још увек траје, обележио добар и квалитетан рад.

У завршници припрема Радишића очекује и одлазак у Црну Гору, као и рад у Горњем Милановцу са селектором Јованом Ђукићем. Током маја Радишића очекују два такмичења: прво у Сплиту од 10. до 12. маја, а седам дана касније у Крагујевцу први „Србија опен“. Крајњи циљ чајетинског такмичара је пласман на Европско првенство у Берлину средином августа. Како каже, са оваквим радом нема дилема да је пласман у престоницу Немачке сасвим изванредан.

И. Ј.

Најмлађим члановима ФК „Чајетина“ нови дресови на дар

Полазницима школе фудбала ФК „Чајетина“ 2009. и 2010. годишта уручени су нови дресови. Поклон пријатељском клубу уручио је Владимир Мартинов, организатор међународног турнира млађих категорија „Чин чин куп“, који се традиционално одржава на Златибору.

–Желео сам да на овај начин помогнем пријатељском клубу, који је на неки начин домаћин у овом делу Србије у којем организујем „Чин чин куп“. И ове године ћемо се дружити крајем априла и поново ћемо окупити тимове из Србије и региона. Деци

је битно да се њихово фудбалско време не сведе само на тренинге и на утакмице на локалу, већ и да упознају вршњаке других народности и кроз дружење с њима развијају такмичарски дух – каже Мартинов.

Тренер најмлађих клупских селекција Оливер Лазаревић истиче да ће његовим полазницима нови дресови бити основна гарнитура за предстојеће турнире током пролећа, као и за завршницу квалификација за „Лигу будућих шампиона“, у којима су све клупске селекције међу водећим тимовима у својим годиштима.

И. Ј.

Фудбалери „Златибора“ на врху табеле

Нови тренер „Златибора“ Предраг Ристановић дебитовао је победом у дербију против „Смедерева“ са 3:2

Сјајан почетак пролећа за фудбалере „Златибора“ – победа у прва два пролећна кола успели су да надокнаде четири бода јесење предности водећег „Смедерева 1924“ и заслужено се пробију на врх табеле Српске лиге Запад. Најпре су у директном обрачунају за највиши пласман на свом терену савладали „Смедерево 1924“, а потом у гостима и „Јединство“ са Уба, приказавши игру која улива оптимизам.

Нови тренер „Златибора“ Предраг Ристановић дебитовао је победом у дербију 12. марта против тада лидера на табели „Смедерева“ са 3:2. Меч на „Швајцарији“ пред пуним трибинама био је садржајан, са доста борбе, а оба тима су постигла по гол из пенала. Двоструки стрелац за домаће био је Владимир Ђировић, у 18. минуту са „беле тачке“ и 53. минуту, док је трећи гол дао новајлија Алекса Вујић у 86. Голове за Смедеревце постигли су Стефан Стевановић у 65. из једанаестерца и Светозар Реџић у 87. минуту.

„Утакмица као дерби првог кола је била неизвесна, тако смо и очеки-

Фудбалер Мирослав Јевремовић

вали. Можда смо могли раније да је решимо, да не страхујемо до краја од евентуалног изједначења „Смедерева“, али то је чар фудбала“, рекао је Ристановић после победе над „Смедеревом“.

Уследило је затим гостовање екипи „Јединства“ на Убу. „Златибор“ је и ту потврдио добру форму и славио са 2:1. Голове за наш тим постигли су Богдан Миличић и Дејан Видић. На руку Златиборцима ишао је и

реми „Слоге“ из Пожеге без голова с „Младим радником“, која сада има три бода мање од „Златибора“, као и неочекивани пораз „Смедерева 1924“ на свом терену од Тутина (1-3) које после два пролећна кола заостаје два бода.

Тренер Ристановић је задовољан како се екипа уклапа: „Зимске припреме су прилично тешке, доста смо тренирали на снегу, тако да мислим да ће то бити све боље и боље. Лига

је изједначена и занимљива, доста екипа се бори за врх, али и за опстанак. Свака утакмица је нови изазов, ниједна неће бити лака и очекујемо тешко првенство. Надам се да ћемо на крају бити први и ући у Прву лигу Србије“, поручује он. А утакмица коју је „Златибор“ 25. марта на свом терену требало да одигра против ФАП –а одложена је због снега.

М. Јевремовић

Успеси ФК „Чајетина“ у Лиги будућих шампиона

Прва екипа ФК „Чајетина“ 2009. годишта савладала је ОФК „Пожега“ са 7-2 у четвртфиналу квалификација за СОС Лигу будућих шампиона, чиме је обезбедила пласман међу четири најбоља тима. Игром случаја, противник ће им бити друга екипа 2009. годишта ФК „Чајетина“, тако да је сасвим извесно да ће један од састава тренера Оливера Лазаревића обезбедити пласман у финале. Подсећамо, управо је ово годиште претходне године играло финале, у којем је поражено од „Црвене Звезде Златибор“. Почетком априла полуфинала играју још три селекције ФК „Чајетина“ – 2006, 2008. и 2010. годиште. И. Ј.

Будите увек у току са актуелностима из нашег краја и околине

<http://www.zlatiborpress.rs/>
ВЕСТИ • ДРУШТВО • ТУРИЗАМ • КУЛТУРА • СПОРТ

Добродошли на информативни портал!

Пратите нас и путем мобилне апликације (Android)

- ▶ Апликацију можете преузети на *Google Play / Play Store*. Укуцати у претраживачу *zlatiborpress*. Кликном на инсталацију, апликација постаје доступна на вашем телефону.

<https://www.facebook.com/zlatiborpress/>

СПОРТСКИ
ЦЕНТАР
ЧАЈЕТИНА

SPORTS
CENTER
CAJETINA

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирјана Ранковић Луковић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

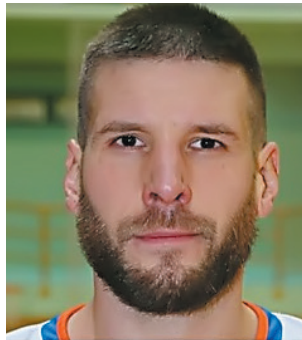

Успех за историју: Кошаркаши се пласирали у Суперлигу

Оклоњене су све дилеме: у дебитантској сезони у Кошаркашкој лиги Србије кошаркаши „Златибора“ и математички су обезбедили пласман у завршно доигравање, Суперлигу Србије. Чајетинска публика имаће прилику да током пролећа гледа свој клуб у борби за плеј-оф, где ће им међу противницима свакако бити и неко од „вечитих ривала“.

Овај пласман наставак је низа успеха који траје нешто више од пет година, током којих је исписана новија историја клуба. У том периоду „Златибор“ је од Друге српске лиге дошао до највишег ранга, што је довело најпре до освајања другог степена Купа Србије, пласмана на Куп Радивоја Кораћа, а потом и до уласка међу 12 најбољих тимова у Србији.

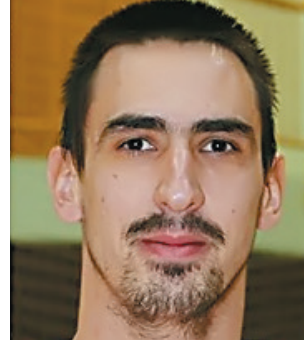
– Потајно смо се надали оваквом резултату. На задовољство свих нас, циљ је остварен. Захвалио бих се људима у клубу, играчима, стручном штабу, навијачима, читавајој заједници за сву пружену подршку. Трдићемо се и у Суперлиги да се прикажемо у што бољем светлу, ако се укаже прилика и упустимо у борбу

Драгослав Папић

за пласман „на Јадран“. Тренутна позиција на табели (4. место) води нас у групу са „Црвеном Звездом“ и „Мега Бемаксом“, што ми и прижељкујемо – каже председник клуба Рајко Пелверовић.

Један од оних који су још на летошњој промоцији екипе отворено најављивали Суперлигу као циљ био је стратег Вања Гуша: – На промоцији сам можда био и превише оптимистичан, али је битно да смо веровали у остварење циља и да смо до тога дошли практично већ победом над „Дунавом“. Још је рано за гледање будућих група, свашта може да се

Раденко Смолковић

издешава до краја КЛС-а. У преосталим мечевима трудићу се да наставимо борбу за што виши пласман, а и да разиграмо неке играче који су имали мању минутажу. Да нам овај преостали део КЛС-а послужи као својеврсна припрема за Суперлигу.

Помоћни тренер Страјин Недовић сматра да ће бити прегршт материјала за клупску монографију која је у плану за наредну годину, када КК „Златибор“ слави четири деценије постојања. – Надам се да ћемо до краја КЛС-а остати на 4. или 5. месту како бисмо се пласирали у групу са „Црвеном Звездом“ и „Мега Бемак-

сом“, где имамо изгледније шансе за пласман у четвртфинале. Имамо и лични мотив, с обзиром да сам као играч наступао у купу против „Звезде“ деведесетих, волео бих да одмерим снаге с њима и сада као тренер.

Капитен Иван Тмушић, после подизања пехара Купа Србије и предвођења тима у дуелу са „Партизаном“ у купу, поново ће бити у прилици да са траком на руци истрчи на паркет на дуел са неким од „вечитих“. Ко ће то бити, одредиће се пласманом у последњим колима.

– Ово је наставак сјајног низа резултата. Мало смо се можда и размазили, навикавамо се само на похвале. Не гледамо много на ривале у Суперлиги, али би било занимљиво да, после „Партизана“ у купу, одмеримо снаге са „Црвеном Звездом“ у лиги. У тој групи су нам боље шансе, поготово ако ту буде „Борац“, домаћин завршног турнира АБА 2 лиге. Освоје ли то такмичење, можда ће с мање енергије играти домаће првенство.

Ове успехе посебно емотивно је доживљавао спортски директор Радомир Раковић, који на утакмицама често одаје утисак да би радо и сам утрчао на паркет и заиграо. Човек који је у клубу од његовог оснивања истиче да се сматра привилегованим што је део овог тима:

– Догоди се да на утакмицама имам више скокова од неких играча. Просто „осећам пулс“ свих на клупи, сву нервозу и радост. Све ме то некако враћа у младост... Ово је колектив који чине пре свега добри људи и зато успех није могао да остане. Постигнути резултат је круна великог пожртвовања и преданог рада играча, тренера и управе.

И. Јанковић

Пао и „Вршац“ пред тројкама „Златибора“

Кошаркаши „Златибора“ су победом на свом паркету над екипом „Вршца“ 93-78 (33-22, 10-22, 30-15, 20-19) у утакмици одиграној 24. марта дошли су до шестог узастопног тријумфа у Кошаркашкој лиги Србије. Два кола пре краја регуларног дела такмичења све је извесније да ће Чајетинци са четврте позиције у разигравању.

„Златибор“ је у непарним четвртинама остварио веома висок проценат шута за три поена, што је можда и пресудно утицало на тријумф у овом мечу. Већ у првом периоду домаћи тим је имао и +15, да би на по-

лувремену гости преузели вођство, али је „Златибор“ у трећој четвртини поново тројкама стекао двоцифрену предност и на крају стигао до нових бодова.

КК „Златибор“: Тмушић, Поповић 7, Гућић 2, Спасов, Вулић 15, Чорбић, Ризнић 17, Маројевић 13, Папић 21 п. 9 ск, Смолковић 2, Величковић 10, Симовић 6. Тренер: Вања Гуша

КК „Вршац“: Пашајлић 13 п. 5 ас, Митровић, Глишић 10, Кутлешкић 8 п. 5 ск, Мунижаба, Вељковић, Савовић 8, Остојић 4, Момиров 6 п. 5 ск, Симеуновић 17 п. 5 ск, Ђорђевић 12. Тренер: Михаило Митић **И. Ј.**